

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (25), юли 2010 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
12-та среща на органите за защита на личните данни за Централна и Източна Европа	3
Заседание на работна подгрупа “Обвързващи корпоративни правила/ Стандартни договорни клаузи”	4
Симпозиум под наслов “Подобряване на рамката за фундаменталните права в ЕС”	6
75-то заседание Работна група по чл.29.....	8
Заседания на надзорни органи и работни групи.....	10
Заседание на подгрупа „Технологични въпроси”.....	13
Становища на Европейския надзорен орган по защита на данните	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	19
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	20
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	23
Решения по жалби	23
Решения по сигнали	66
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	72

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

12-ТА СРЕЩА НА ОРГАНИТЕ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗА ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

На 18 и 19 май 2010 г. в гр. Сопот, Полша се проведе 12-та среща на органите за защита на личните данни за Централна и Източна Европа. България бе представена от председателя на Комисията за защита на личните данни - Венета Шопова и членовете на комисията Валентин Енев и Веселин Целков.

Делегацията на всяка държава представи в резюмиран вариант годишния доклад за дейността на съответния орган по защита на личните данни за 2009 г. Българският доклад бе представен от председателя на Комисията за защита на личните данни, Венета Шопова.

Два нови органа по защитата на данни, на Молдова и на Албания, представиха презентации с цел запознаване с правната рамка и с органа по защита на личните данни в съответната страна. От презентацията на Република Албания стана ясно, че от 10 март 2008 г. в страната е приет нов закон за защита на личните данни, който е в съответствие с Директива 95/46/ЕС относно обработването на данни, правата на гражданите, мерките за защита на лични данни, начина на събиране на данни и водените регистри, както и трансфер на данни към други страни.

Разгледаха се ключови въпроси в областта на защита на данните, отнасящи се до трудовите правоотношения. Обсъдиха се въпроси, свързани с предизвикателствата пред компаниите, обработващи лични данни. Органът по защита на данните на Република Словения представи презентацията, чиято тема беше свързана с нелегалното обработване на трафични телефонни данни от страна на работодателите. Посочени бяха примери за нарушения на законодателството в тази област и бяха направени препоръки как това да бъде избягнато.

Една от основните теми, обект на разисквания, бе за задълженията на органите по защита на данните в контекста на разнообразните медийни дейности. Естонският орган по защита на данните представи презентация по защита на личните данни в социалните мрежи. Унгарските участници в срещата запознаха присъстващите с препоръки на техния орган по защита на данните, отнасящи се до защитата на данни в телевизионните ток-шоу програми.

Разгледаха се нови възможности за сътрудничество, съответстващи на новите предизвикателства пред защитата на данните. Представено бе експозе за програмата “Леонардо Да Винчи”. Това е програма за осъществяване политиката на Европейския съюз в областта на професионалното обучение. Целта на програмата е да се използва транснационалното сътрудничество и натрупан опит за повишаване на качеството, поощряване на иновациите и разпространяване на добрите професионални практики и системи в Европа. Програмата подкрепя активно политиката за обучение през целия живот, иновативните подходи за такова обучение, инициативите за насърчаване придобиването и развиването на познания, способности и умения, водещи до успешна интеграция в професионалния живот и до мобилност на пазара на труда. Програма “Леонардо да Винчи” обръща специално внимание на мобилността на работната сила.

В заключителната част на заседанието бяха приети две декларации – Декларация за сътрудничество при прилагането на Директива 95/46/ЕС и Декларация за новите членове в групата на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа – Република Албания и Република Молдова. Комисарите декларираха своята решимост и готовност да подкрепят всички дейности, целящи създаването на правни актове, отнасящи се до ключови принципи по защита на личните данни,

подобряването на ефективността на системата за защита на личните данни, както и въвеждането на нови решения и концепции, съответстващи на съвременните предизвикателства. В своята декларация те заявиха желанието си да засилят своето сътрудничество и да доразвият общите позиции, което ще представлява важна поддръжка за дейностите по защита на данните на национално и европейско ниво.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ПОДГРУПА “ОБВЪРЗВАЩИ КОРПОРАТИВНИ ПРАВИЛА/ СТАНДАРТНИ ДОГОВОРНИ КЛАУЗИ”

На 5 и 6 май 2010 г. в Брюксел се проведе заседание на работна подгрупа “Обвързващи корпоративни правила/ Стандартни договорни клаузи”. Участваха представители на надзорните органи по защита на личните данни на Франция, Белгия, Люксембург, Дания, Чехия, Полша, Холандия, Великобритания, Испания и България.

Работната подгрупа е изготвила проект на документ, наречен “Обвързващи корпоративни правила за обработващи лични данни”. Целта на документа е да установи основните принципни положения, свързани с трансферите на данни, извършени от обработващи лични данни в рамките на техните корпоративни групи в съответствие с указанията на външните администратори на лични данни. “Обвързващи корпоративни правила за обработващи лични данни” следва да бъдат анексирани към съответното Споразумение за правно обслужване, подписано между администратора на лични данни и обработващия. По смисъла на документа обработващ личните данни ще се разбира като “директен контакт на администратора”, докато понятието “подизпълнител” следва да се употребява в смисъла на “едно от образуванията” на групата дружества, обработваща данните. Обработващият данните и неговите дружества се явяват обработващ лични данни, който е обвързан от обвързващите корпоративни правила. Предвижда се изрично, че обработващите личните данни няма да обработват данните за други цели, различни от тези, формулирани в споразумението за правно обслужване и ще обработват данните само от името на външния администратор на лични данни. Обработващите лични данни също така са обвързани от мерките за сигурност и конфиденциалност, съгласно инструкциите на администратора. Подизпълнителят е задължен от същите обвързващи корпоративни правила, от които е обвързан и обработващият.

Евентуалните трансфери на данни към подизпълнители, установени извън ЕС, следва да се подчиняват на правилата за обработващи данните. За целта се предвижда подписването на стандартни договорни клаузи между трите страни -администратор, обработващ и подизпълнител, освен ако администраторът е делегирал правото на подпис на обработващия данните, в който случай стандартните договорни клаузи ще бъдат подписвани между него и подизпълнителя. Документът предвижда провеждане на обучение по обвързващи корпоративни правила на персонала, който има постоянен или регулярен достъп до лични данни или има задължения във връзка със събирането на данни.

Обработващите лични данни са длъжни да осигуряват одит от страна на съответните надзорни органи по защита на данните и да спазват техните указания. Съгласно правилата на документа обработващите следва да определят подходящ личен състав за наблюдение относно спазването на изискванията и правилата.

Подгрупата е изготвила документ относно някои общи виждания на редица надзорни органи при провеждане на процедурата по одобрение на обвързващите корпоративни правила. Целта на документа е да обобщи унифицираната практика на надзорните органи при разглеждането им. На заседанието бяха разгледани и обсъдени основните положения на документа, както следва:

- необходимост от посочване във всички ОКП на материалния и географския обхват на данните,

които ще бъдат обработвани и които се обхващат от съответните ОКП;

- включване на дефиниции на основните използвани понятия;
- преценка на водещия орган относно обвързаността на съответното дружество с ОКП;
- когато ОКП съдържат задължение за субекта на данните да подписва споразумение за конфиденциалност с цел получаване на копие от тях, това споразумение не може да възпрепятства правото на субекта на данни да предяви иск пред съд;
- възможност някои ОКП да предвиждат конкретна вътрешна процедура за обжалване, като в преценката на съответната компания е да реши конкретния срок за това. Препоръчва се срок не по-дълъг от 1 година от получаване на жалбата на физическото лице;
- по отношение на отговорността следва да се прилага изцяло предвиденото в работен документ 153 на работна група по чл. 29;
- по отношение на юрисдикцията съответните надзорни органи следва да гарантират, че субектът на данни има право на избор да предяви своя иск или пред юрисдикцията на “образуването с делегирана отговорност” или пред юрисдикцията на износителя на данните.
- изискване информацията относно съответните ОКП да бъде постоянно на разположение он-лайн. Тази обобщена информация следва да съдържа данни относно правата на третото лице бенефициент, за да са запознати третите лица със задълженията, които е поела съответната група от дружества.
- по отношение на провеждането на одити, ОКП следва да уточняват, че одитите ще включват методи, които гарантират предприемането на корективни мерки.

На заседанието беше обсъдена и обобщена таблица с информация относно националните административни изисквания на надзорните органи за трансфер на лични данни от техните юрисдикции извън Европейското икономическо пространство на основание прилагането на обвързващите корпоративни правила. Целта е да бъдат отчетени евентуални административни специфики в националните процедури и информацията да бъде предоставена на обществеността за запознаване. Към настоящия момент липсва информация относно изискванията на следните надзорни органи- Кипър, Финландия, Гърция, Латвия, Литва, Португалия, Румъния, Словения.

По отношение на евентуалните въпроси, които да бъдат включени на интернет страницата на сайта на Европейската комисия се постигна разбирането, че те следва да обхващат следното:

- обобщен преглед;
- описание на процедурата по одобрение на обвързващите корпоративни правила;
- основополагащи документи, формуляри за попълване, процедура по взаимно признаване, национални изисквания на държавите-членки;
- полезни интернет връзки - с интернет страниците на надзорните органи и информация относно компаниите, които прилагат ОКП.

В рубриката “Общ преглед” се очаква да бъде включена информация относно целта и смисъла на обвързващите корпоративни правила като инструмент за трансфер на данни извън ЕС и Европейското икономическо пространство и по-специално за трансфер на данни от мултинационални компании, трансфериращи данни от своите подразделения в рамките на ЕС към свои дружества, разположени на територията на трети страни.

Във връзка с процедурата по одобрение на ОКП, в уеб-страницата ще бъде публикувана информация относно стъпките, които задължително следва да бъдат предприети от всяка компания, за да ѝ бъде разрешен трансфер на данни на базата на обвързващите корпоративни правила.

Очаква се да бъдат публикувани основните документи на Работна група по чл.29, имащи отношение към обвързващите корпоративни правила, както и съответните формуляри за попълване. Ще бъде разпространена и информация относно държавите, присъединили се към процедурата по взаимно признаване и относно това какви стъпки следва да се предприемат, за да бъде определен водещият в процедурата орган.

СИМПОЗИУМ ПОД НАСЛОВ “ПОДОБРЯВАНЕ НА РАМКАТА ЗА ФУНДАМЕНТАЛНИТЕ ПРАВА В ЕС”

На 7 май 2010 г. във Виена се проведе симпозиум, организиран от Агенцията по фундаменталните права към ЕС. Агенцията е консултативен орган, създаден през март 2007 г., с цел гарантиране на фундаменталните права на гражданите на Европейския съюз. Нейните основни дейности са:

- събира, анализира и разпространява обективна, надеждна и съотносима информация, отнасяща се до фундаменталните права в ЕС;
- разработва методи и стандарти, за подобряване на качеството и съответствието на данните на ниво ЕС;
- публикува годишни отчети и доклади, които включват примери за добри практики при защитата на фундаменталните права;
- дава правни консултации и взема решения, отнасящи се до фундаменталните права при прилагането на Европейското законодателство;
- работи с институции в ЕС, чиято дейност има отношение към фундаменталните права.

Мортен Кяерум

Директорът на Агенцията по фундаменталните права към ЕС, г-н Мортен Кяерум изнесе презентация на тема „Защита на фундаменталните права в ЕС днес. Нови предизвикателства и възможности за институционалната архитектура.”

Първата дискусия бе на тема „Защита, поддържане и контролиране на фундаменталните права днес и утре – структури на национално ниво и връзката им на ниво ЕС”. Обсъдиха се въпроси, свързани с оптимизирането на човешките права на национално ниво и на ниво Европейски съюз. Директорът на Ирландската комисия по човешките права и член на Европейската координационна група на националните органи по човешки права изрази становище по методите за подобряване на ефективността и независимостта на националните органи, както и за подобряване на сътрудничеството на национално и на европейско ниво между националните органи по човешки права. Председателят на борда на Европейската мрежа за органите, занимаващи се с равнопоставеността на гражданите (Equinet) и директор на дирекция „Равнопоставеност и разнообразие” към Датския Институт по човешки права, г-жа Зарехпарвар, изрази позицията на органа, който представлява относително взаимодействието между органите, занимаващ се с равнопоставеността на гражданите и Националните органи по човешки права. Тя спомена, че Европейската мрежа за органите, занимаващ се с равнопоставеността на гражданите (Equinet) се състои общо от 31 члена. Основните цели на мрежата са да публикува отчети, отнасящи се до дискриминацията; да играе ключова роля при законодателството, свързано с еднаквото третиране на гражданите и премахването на дискриминацията. В изказването си г-жа Зарехпарвар призова по-голямата част от институциите да бъдат ангажирани към за органите, занимаващ се с равнопоставеността на гражданите и борещи се срещу дискриминацията.

Председателят на Португалския орган по защита на данните, г-н Луис Силвейра, направи изказване, свързано с влиянието и ефектите, които оказва договорът от Лисабон върху защитата на данните, както и присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека. На няколко пъти г-н Силвейра подчерта, че едно от важните условия, за да може един орган по защита на данните да функционира добре, е да бъде напълно независим и свободен във вземането на решения. Друг важен аспект, който бе споменат в изказването на г-н Силвейра беше свързан с информираността на гражданите за това „Що са лични данни и как се защитават те”. Той сподели личното си мнение, че според него това трябва да става посредством организиране на информационни кампании, симпозиум, конференции, дни на отворените врати, както дори и да бъде разгласено чрез информационни брошури в училищата и университетите.

Г-жа Йоана Гуди, директор на дирекция „Права и свободи“ към Агенция по фундаменталните права към ЕС, представи накратко четирите доклада, които Агенция бе изготвила и на базата на които протичаше симпозиума, а именно:

- проучване за информираността на гражданите, относно техните права;
- доклад за органите по защита на данните;
- доклад за националните органи по човешки права;
- доклад за въздействието на Директивата за расова дискриминация.

Докладите и проучванията са направени в 27-те страни – членки на ЕС

Втората основна тема на симпозиума бе „Защита, поддържане и контролиране на фундаменталните права днес и утре на ниво ЕС“. Г-жа Кинга Гал, член на Европейския парламент и зам. председател на комитета по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи подчерта категорично, че съществува необходимост от по-засилена информираност на гражданите относно това какво означават лични данни, как те се събират и съхраняват. Питър Хъстинкс, Европейски надзорен орган по защита на заяви, че институцията „Европейски надзорен орган по защита на данните“ е създадена с цел подпомагане и сътрудничество на европейските органи по защита на данните в работата си за съвместното решаване на проблемите, свързани със защитата на лични данни и неприкосновеността на личния живот. Изводите, които г-н Хъстинкс представи, във връзка с доклада за защита на данни, изготвен от Агенцията по фундаменталните права към ЕС, бяха следните:

- Все още голяма част от органите по защита на данните не са напълно независими и имат слаби правомощия;
- Налице е недостатъчен финансов и човешки потенциал;
- Трябва да бъдат използвани по-строги мерки за защитата на личните данни;
- Необходимо е по-тясно сътрудничество с други институции, свързани със защитата на фундаменталните човешки права;
- Необходима е по-голяма прозрачност на работата на институциите.

Г-н Никифорус Диамандурос, Европейски Омбудсман, заяви, че институцията Европейски омбудсман е тясно свързана с фундаменталните човешки права и е в тясно сътрудничество с всички страни – членки и техните граждани, решаваща проблеми, свързани с расова или етническа дискриминация, нарушаване на човешки права и накърняване на човешкото достойнство.

Направиха се следните заключителни бележки относно институциите, занимаващи се пряко или косвено с фундаменталните права:

- Необходима е по-голяма независимост на институциите. В някои от държавите в ЕС институциите, работещ в сферата на фундаменталните права не са напълно независими.
- Органите трябва да имат по-голяма финансова обезпеченост и по-добре обучен човешки потенциал.
- В голяма част от страните-членки на ЕС се оказва, че органите по защита на данните нямат пълното право да дават правни съвети и/или да забраняват обработването на данни. България не попада в този списък.
- От изключително важно значение за доброто функциониране на институциите и за получаването на необходимата подкрепа, е гражданското общество да бъде информирано за това каква е институцията и какви са нейните функции. Това трябва да бъде описано по достъпен начин и да стига и до най-обикновените хора. По данни от доклада, представен от Агенцията по фундаменталните права към ЕС само 16 % от хората отговарят, че имат представа за съществуването на организация, която може да ги защитава от дискриминация. Резултатите от проучване на Евро барометър, проведено през 2008 г. в 27-те страни-членки показват, че само 28% от интервюираните могат да посочат институция, която да защитава техните права и личните им данни. В това число попада и България.

Бе подчертана изключителната значимост на достъпността на институциите и прозрачността на тяхната работа.

75-ТО ЗАСЕДАНИЕ РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29

От 9 до 12 май 2010 г. Брюксел се проведе 75-то заседание Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

В доклад от Европейската комисия се направи преглед на правната база на защитата на данните. Отчете се необходимостта от актуализация на правната база. Специално внимание се обърна на Директивата за електронна сигурност. Очакванията на Европейската комисия са да се направи пълен преглед на нормативната база с оглед начина на въвеждане в действие на Лисабонския договор, посрещане на предизвикателствата на настоящия момент, както и по-голямата ефективност на органите по защита на данните. Европейската комисия организира конференция за обсъждане на въпроса за адаптиране на настоящата правна база към Лисабонския договор, според който защитата на личния живот е фундаментално право. Договорът прави разлика между защита на данните като фундаментално право и на защита на данните като право в областта на сигурността. Предстои изготвянето на лист с въпроси, на които европейските държави следва да отговорят. В тази връзка възникнаха различни въпроси, свързани с имплементирането на правната база на национално ниво и ролята на органите по защита на данните според Лисабонския договор. Очаква се Европейската комисия да изготви преглед на Директива 95/46/ЕО до ноември 2010 г. Ще се проведат и консултации с частния и публичния сектор.

Обсъдено бе бъдещето на договора между ЕС и САЩ за защита на личните данни при обмен на полицейска и съдебна информация, като се подчерта, че този договор трябва да е факт преди да се продължи обмена на информация между страните по договора. Работната група по полиция и правосъдие също е дала своето мнение по документа.

Обсъди се Търговския договор срещу кражбата на интелектуална собственост (АСТА), чиято основна цел е защитата на интелектуалната собственост. Питър Хъстинкс обърна внимание на факта, че документът има някои аспекти, които са за доизясняване.

Представи се проект на доклад за общо изследване по въвеждането в действие на Директивата за задържане на данните (Директива 2006/24/ЕО). Комисията за защита на личните данни участва в това изследване, като представи пълна информация по приложението на Директивата в Република България. Целта на изследването е да се въведе унифициран модел на прилагане, тъй като в момента приложението на национално ниво в различните страни е твърде различно. Например в Германия не е възможно да се въведе в действие тази директива поради противоречие с конституцията. Конституционният съд в Германия обяви Директива 2006/24/ЕО за противоконституционна. Според Испания периодът на задържане е твърде продължителен. Конституционният съд на Ирландия се е обърнал към Европейската комисия с въпрос дали е законосъобразно да се събират данните. Според Унгария информацията за съдържанието трябва да се съхранява отделно от трафичната информация. Според Холандия необходимостта от тази директива все още не е доказан.

Подгрупата по финансовите въпроси представи доклад за борбата с прането на пари и защитата на личните данни. Представи се презентация на Европейската комисия по споразумението между ЕС и САЩ за програмата за разследване и финансиране на тероризма (SWIFT). Разгледаха се въпросите до каква степен може да се намали съдържанието на данните, използването им само за целите на борбата срещу тероризма, зачитането на съображенията на страните, предоставящи данни, извършването на регулярни проверки и др.

Изготви се ново писмо (с малки изменения към предишното) до Федерацията по директен и интерактивен маркетинг. Има неизяснен въпрос за периода на задържане на данните на клиентите за използването им за целите на директния маркетинг. През последните десет години е-мейл маркетингът постепенно се е превърнал от второстепенна маркетингова дейност в интегриран инструмент с изключително добра възвращаемост на инвестициите. Спамът е най-големият

проблем, пред който се изправят всички работещи с е-мейл маркетинг. Microsoft, Symantec и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) са изчислили, че спамът в световен мащаб е достигнал 95% от общия е-мейл трафик. Така наречените „спамъри“ стават все по-опасни, използвайки вируси, ботове и друг софтуер за „събиране“ на е-мейл адреси и извличане на информация от персоналните компютри.

Обсъди се доклад на подгрупата по задължителните корпоративни правила и стандартни договорни клаузи. Има предложение те да се поставят на Интернет страницата на Европейската комисия. Друг проект е свързан с националната им имплементация и публичното ѝ огласяване. По предложение на бизнеса е добре да се изготви проект за подизпълнителите. Работи се и по изготвяне на инструкция за водещия орган. Необходимо е да се прецизира понятието за стандартни договорни клаузи, както и каква е ролята на подизпълнителя.

Изслушаха се препоръките на Съвета на Европа по отношение на профайлинга – създаването на профил на интернет потребителите във връзка с осъществяването на реклама. Всеки национален орган има възможност да изпрати своите коментари по отношение на профайлинга.

Работната подгрупа „Лични данни на пътниците“ представи информация по споразуменията със САЩ и Канада. Предстои приемането на мерки по обмена на информация на данни с трети страни, изискване за наличие на споразумение с тези страни, както и въвеждането на генерални критерии за трансфер на данни за пътниците. Испанската агенция предостави информация за това, че понякога авиокомпаниите извън ЕС изискват от пътниците повече данни, от тези, които са необходими. Уточни се, че подгрупата за данни на пътниците ще прегледа тази информация и ще даде мнение.

Направен бе отчет и за състоянието на работата със т.нар. “Body scanners”. Във Франция органът по защита на данни е бил поканен да даде мнението си на службите за сигурност за тази нова система на летището Шарл де Гол в Париж. Пътниците могат да избират дали да преминат през този вид контрол или да бъдат проверявани ръчно. Парламентът във Франция е изразил резерви по отношение на използването на тази система. Мнението на Англия е, че този въпрос излиза извън рамките на личната информация. Ако съображенията за сигурност изискват тази система, ще предстои сериозен дебат на европейско ниво.

Подгрупата по технологиите представи мнение за рекламирането по електронен път. Има консенсус на мнението на подгрупата с това на Европейския надзорен орган по защита на данните. Федералната търговска комисия на САЩ също работи по този въпрос. Предстои изготвянето на проект на писмо до индустрията, в което ще се фокусира главно върху правния анализ и ще се апелира индустрията да имплементира това на техническо ниво. При изготвянето на писмото ще се поискат технически предложения от индустрията и ще се поддържа тесен контакт с Федералната търговска комисия на САЩ.

Александър Дикс представи писмо до операторите на социални мрежи, подписали декларация за сигурност на информацията в поддържаните от тях мрежи. Предстои изготвянето на второ писмо до тези оператори, които не са подписали декларацията за сигурност в мрежата.

Немският орган представи текст на писмо, което да бъде изпратено до интернет търсачките. В писмото се подчертава чувствителността на личните данни, свързани със заявките за търсене, тъй като те съдържат отпечатък на интересите на лицето, отношенията и намерения му и следва правилно да се третират като строго поверителна лична информация. В писмото се фокусира върху периода на задържане на данните и върху необходимостта от тяхното анонимизиране.

Белгийският орган по защита на данните представи информация по програмата Google Street View. Отчете се, че трябва да се координират действията на национално ниво с оглед на това да не се даде възможност на Google да действа по различен начин в различните държави. Google следва да се счита за администратор на данни в отделните страни и съответно да се съобразява с националното законодателство.

ЗАСЕДАНИЯ НА НАДЗОРНИ ОРГАНИ И РАБОТНИ ГРУПИ

В периода от 21 до 23 юни 2010 г. в Брюксел се проведеха заседания на Общия надзорен орган за Европол и Комисията по жалбите, Общия надзорен орган за Шенген, Общия надзорен орган за митниците и Работната група по полиция и правосъдие. Представител на Комисията за защита на личните данни на Република България бе Веселин Целков – член на комисията.

Основните теми на 54-та среща на **Общия надзорен орган за Европол** бяха:

- Отчет за работата по доклада от инспекцията на Европол.
- Бъдещата стратегия на Общия надзорен орган за Европол.
- Лисабонския договор и Общия надзорен орган за Европол.
- Приложение на принципа за наличност на данните.
- Връзките на Европол със Шенгенската информационна система и Митническата информационна система.
- Връзките на Европол с трети страни.
- Доклад на Работната група по аналитичните работни досиета.

Отчете се, че работата по доклада от инспекцията на Европол продължава и той все още не е готов. Даде се положителна оценка на предоставените аналитични работни файлове. Подготвен е меморандум с установените факти. Окончателният доклад по инспекцията на Европол ще бъде готов през октомври 2010 г.

Във връзка с бъдещата стратегия на Общия надзорен орган за Европол се обърна особено внимание на връзките с обществеността. Предстои създаването на работна подгрупа, състояща се от специалисти по връзки с обществеността. В края на юли, началото на август предстои стартирането на нов сайт на Общия надзорен орган за Европол. Подчерта се, че е необходима активна позиция за информацията, която трябва да се публикува. Сайтът ще бъде интегриран със сайтовете на надзорните органи за Шенген и Митници.

По отношение на Лисабонския договор се отчете, че в голяма степен се увеличават възможностите за подобряване на ефикасността и ефективността на институциите и механизмите за взимане на решения. Предстои въвеждането на единна рамка за защита на личните данни и подобряване на надзорната дейност. На 29 юни 2010 г. Европейската комисия ще разгледа въпроса за прилагането на новата рамка за защита на личните данни и осъществяването на съответната надзорна дейност.

Обсъди се принципа за наличност на данните. По тази тема са създадени редица документи, както и смесена работна група. Основните етапи за осигуряване на наличност са използването на националните и международни информационни системи и засичането на информацията. Разгледаха се проблемите с непълнотите на информацията, подавана към Европол. Подчерта се необходимостта от развитието на SIENA.

Разгледа се връзката на Европол с Шенгенската информационна система и Митническата информационна система. Дискутираха се въпроси по правната допустимост, някои технологични проблеми, както и такива, свързани с физическото и логическо разделение на информационните системи.

Работната група по аналитичните работни досиета представи свой доклад от 7 май 2010 г. Проведени са няколко семинара с представители на Европол. В доклада на работната група се отчитат проблеми с изпращането на данни от страните към централата, предизвикани от използването на рестриктивни кодове. Необходимо е уточняване какви точно работни досиета са необходими, както и създаването на регионални досиета. Подчерта се ролята на фронт офиса, както и необходимостта от облекчаването на търсенето на данни в работните досиета. Разгледа се въпросът за тригодишния срок за преглед на аналитичните работни файлове и очакванията за насоки по изпълнението на този срок.

Обсъдиха се отношенията на Европол с Руската федерация. В руското законодателство липсва текст за опазване на данните, но Русия предвижда промяна на законодателството. Ако въпросите по защитата на данните не се уредят в споразумение, може да се откаже предоставянето на данни. Разгледаха се текущи проблеми между Европол и САЩ основно по споразумението SWIFT. Постави се въпроса как службите на САЩ имат данни до банковите данни – по подозрение за тероризъм или винаги и безконтролно.

40-та среща на Комисията по жалбите се проведе на 21 юни 2010 г. Избрани бяха председател и заместник Комисията. Разгледани бяха жалби до Комисията.

На заседанието на **Общия надзорен орган за Шенген** се обсъди:

- Настоящото състояние и бъдещето на Шенгенската информационна система (ШИС).
- Изпълнение на членове 96 и 99 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген.
- Информационната кампания за Шенген в отделните страни.
- Създаването на Европейска агенция за широкомащабни информационни системи.

Люк Ван Дам, ръководител на звеното ШИС към Европейския съвет представи информация за ШИС 2. Разгледаха се някои проблеми по нейната разработка. Системата ще бъде в пробна експлоатация до март 2011 г. В момента се извършва нейното тестване. Разгледаха се въпроси по техническите спецификации на националните системи. ШИС 2 ще влезе в редовна експлоатация през 2013 г. Тогава ще бъде разширено Шенгенското пространство, ще се премахнат таксите за използване на системата, ще настъпят промени в правната рамка, ще се използват биометричните данни от документите за самоличност, ще се установи връзка с Интерпол и т.н. Ще се разшири участието на Европейската комисия и Европейския парламент при решаването на въпросите, свързани с информационната система. Предвижда се системата да бъде развиваема с постоянно обновяване на стари функции и добавяне на нови.

Разгледаха се някои аспекти от подготовката за свързване с ШИС и миграцията към ШИС 2. Дискутира се бъдещ модел за надзор на ШИС 2.

Останаха открити въпроси, които подлежат на по-нататъшни решения. Един от тях е какво става с данните (биометрични, финансови и др.), предадени от една държава на друга. Подчерта се необходимостта от хармонизиране на правните основания за първия и третия стълб. Наблегна се на отговорността, която носят националните органи и се споделиха опасения, свързани с чисто юридическия контрол.

Шенгенската информационна система съдържа само онези категории данни, които са предоставени от всяка от договарящите страни и са необходими за целите, които са посочени в членове от 95 до 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген. Договарящата страна, която подава сигнала, решава дали важноста на конкретния случай, дава основание за регистрация в Шенгенската информационна система. Доколкото една договаряща страна счита, че сигнал съгласно членове 95, 97 или 99 не е съвместим с националното ѝ законодателство, с международните ѝ задължения или с основни национални интереси, тя може впоследствие да прибави към сигнала в базата данни на националната част от Шенгенската информационна система забележка, която прави мерките, които трябва да бъдат предприети въз основа на сигнала, неприложими на нейна територия.

Обсъди се изготвяния в момента доклад на Общия Надзорен Орган за изпълнението на чл. 96 от Конвенцията (данните за чужденци, за които е подаден сигнал с цел на отказ за влизане). Обърна се внимание на необходимостта в доклада да се разширят аспектите по приложението на чл. 96, да се направят необходимите анализи и да се представят съответни заключения. Към момента е предоставена информация от 14 страни. Крайният срок за отговори и становища от националните органи по тази тема е 20 август 2010 г.

По изпълнението на чл. 99 от Конвенцията (данни за лица или превозни средства, подадени за целите на наказателно преследване и предотвратяване на заплахата за обществената безопасност)

бе представен списък от препоръки. Отчете се, че са намерени решения по препоръките за тежките правонарушения и за хармонизирането на достъпа до ШИС. Необходимо е да се подобри контролът върху данните като се въведе задължение за взаимно информиране при констатиране на некоректен сигнал или неправилни данни. Предложи се отговорните за сигналите органи да разработят официална и писмена процедура за подаване/получаване на сигнала. Като основен проблем се посочи ограничението на ресурсите на националните органи. Предложи се да се разработи система за обработка на сигналите във всички страни, имащи достъп до ШИС, която да се предостави на Групата за оценка по Шенген.

Обсъди се създаването на Европейска агенция за широкомащабни информационни системи. Има споразумение за нейното създаване, но все още има доста разминаващи се мнения и предстои да се вземат ключови решения по целите и правомощията ѝ.

Във връзка с предстоящата информационна кампания по Шенгенската информационна система бяха обсъдени дейности като предоставяне на информация с електронни страници, различни медии, брошури, образователни програми и други средства.

На заседанието на **Общия надзорен орган за митниците** основните теми бяха:

- Представяне на доклад за резултатите от попълнените въпросници за самооценка по политиката за информационна сигурност на национално ниво.
- Разгледаха се бъдещите дейности на Общия надзорен орган за митниците.
- Начерта се план за съвместни действия с Европейския надзорен орган по защита на данните.

Представеният доклад за резултатите от попълнените въпросници за самооценка по политиката за информационна сигурност на национално ниво бе оценен като твърде общ и се отчете се необходимостта от неговото конкретизиране. За крайна дата за представяне на преработения доклад се постави 20 август 2010 г. Изказа се съмнение по уместността на въпросника. Направи се препратка към Политиката за сигурност, разработена от ОЛАФ.

При разглеждането на бъдещите дейности на Общия надзорен орган за митниците се обърна специално внимание на използването на информационните технологии за митнически цели. Разгледа се въпросът за нов модел на надзора и инспекциите. Като бъдещи задачи се очертаха разширяването на обема от данни, достъпа и процедурните правила. Подчерта се необходимостта от изготвяне на списък за провеждане на национални инспекции.

При обсъждането на плана за съвместни действия с Европейския надзорен орган по защита на данните се подчерта, че е необходимо да има ясно разделение на отговорностите. Планът включва шест основни направления за съвместна дейност. Предстои изготвянето на правила за сигурност и правила за взаимодействие. Ще бъде изготвен съвместен въпросник на Общия надзорен орган за митниците и Европейския надзорен орган по защита на данните. Поставена бе задачата националните органи да следят за хармонизиране на законодателството с Регламента за Митниците. Предстои изготвянето на единен модел за инспекции на национално ниво и информиране на обществеността за дейностите и резултатите от инспекциите.

На заседанието на **Работната група по полиция и правосъдие** се обсъди общата позиция с Работната група по чл.29 по договора за проследяване на финансирането на тероризма. В позицията са засегнати седем основни теми:

- Обхват на договора.
- Необходимост и пропорционалност.
- Празноти в съществуващите механизми за наблюдение и контрол.
- Липсата на гаранции за спазване на принципите за защита на данните.
- Оценка на „адекватното“ ниво на защита.
- Общи прегледи.
- Липса на ефективни поправки (възстановявания).

Мнението на ЕНОЗД е, че има няколко теми за преговори и е необходимо да се работи съвместно и активно в режим на ограничено време. Детайлите се променят често и е необходима повече информация. Необходимо е да се подготви становище по Програмата до Европейската комисията и до Европейския парламент.

Споразумението за предоставяне на банкови данни между ЕС и САЩ (SWIFT) има нова архитектура и е необходимо да се направи оценката на защитата на данните. Предложи се да се изиска списък със специалните служби на САЩ, които имат достъп до данните от SWIFT.

Обсъди се програмата на Работната група по полиция и правосъдие – следващи стъпки, приоритети, спешни въпроси. Представи се план за работа по прилагане на Стокхолмската програма. Подготвя се среща с представители на Европейската комисия във връзка с преразглеждането на правната рамка по защита на данните и очакваната в края на годината стратегическа визия за защита на данните.

Разгледа се и въпросът за оценка на риска. Направи се преглед на получените приноси и се подчерта, че всяка добра практика за оценка на риска е добре дошла. Необходим е обмен на информация между делегациите, за да се предложи единна методология, единна терминология, стандарти и т.н.

Подчертаха се надзорническите и съветнически функции на органите по защита на данните, тяхната реална независимост и компетенциите им по прилагането на законите за защита на данните.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПА „ТЕХНОЛОГИЧНИ ВЪПРОСИ”

На 16 юни 2010 г. в Брюксел се проведе заседание на подгрупа „Технологични въпроси” към Работната група по чл. 29. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Светлороз Киров, експерт в отдел „Комуникационни и информационни системи”.

Първата дискутирана тема бе онлайн програмата на Google „StreetView”. Това е нова технология, която осигурява възможност за 360 градуса хоризонтална и 290 градуса вертикална панорамна картина от определени улици в различни градове на света. Поради естеството на предлаганата услуга Google Street View е под постоянно наблюдение от страна на органите по защита на данните и личната неприкосновеност. Посочи се, че има много въпросителни и неясноти относно обхвата и предмета на WI-FI технологията, която е един от начините, по които се събират данни за тази програма. Някои от страните споделиха, че все още нямат пълна информация от Google, как и каква информация се събира. Имаше въпросителни относно това дали изобщо WI-FI данните са лични данни (в частност MAC адрес, SSID и др.). По тази причина се реши докладчикът да подготви въпросник, съдържащ предимно технически въпроси. Всички членове на Технологичната подгрупа ще имат възможност за допълнителни коментари по него. Ще бъде изготвено и проектостановище по Google Street View, в което също ще бъдат взети под внимание коментарите на участниците в Технологичната подгрупа от различните страни. Реши се на следващото заседание на Работната група по чл. 29 да бъде докладвано, че общата позиция на Технологичната подгрупа по отношение на Google Street View (внесена на предишно заседание на Работната група по чл. 29) е все още валидна и е полезен документ, който не се нуждае от никакви изменения или повторно преразглеждане. Електронното картографиране не беше обсъдено, но се реши подгрупата да изготви основно становище за услугите, отнасящи се до електронното картографиране на някое от следващите си заседания. В този смисъл Технологичната подгрупа ще информира Работната група по чл. 29, че е необходимо представители на тази индустрия да бъдат поканени, за да започне работата по становището.

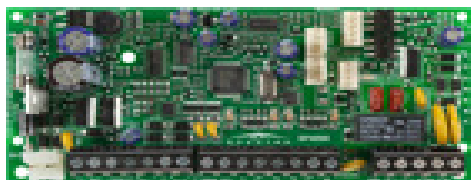
Представи се презентация за проект, известен като IFM проект, който е стартирал през

февруари 2008 г. и е бил вече представян пред Работната група по чл.29. Целта на проекта е да направи по-лесен достъп до обществения транспорт чрез „умни“ системи за таксуване и билети. Главен обект на дискусиите беше как IT системите могат да съвместят правото на свободно движение на физическите лица и тяхната анонимност с изискванията на обществения транспорт и как да се обработват техните данни по правилата на законодателството в областта на защита на данните. Очакванията са, че участниците в проекта ще се сблъскат с доста трудности.

Представители на Европейската комисия запознаха участниците в Технологичната подгрупа с някои дейности на ICANN, международна неправителствена организация, която отговаря за поддържането на системата от интернет домейни от първо ниво, регистрациите на интернет адреси и регулира всички други аспекти от функционирането и управлението на глобалната мрежа. Поставиха се три основни акцента на дейностите:

- На 20 март организацията е стартирала проучване за злоупотребите с анонимното сърфиране в интернет. Това проучване се фокусира върху това, кои имена на домейни се ръководят незаконно или пък вредни интернет дейности са регистрирани чрез прокси или анонимни услуги за да направят неясна самоличността на извършителя. Очаква се проучването да приключи до 20 юли 2010 г. ICANN са направили първото си проучване върху отчетността и прозрачността. Второто ще започне на 1 октомври 2010 г. и неговата главна цел е ICANN да подобри общата си политика за неприкосновеност на личния живот.
- ICANN настоява базата данни WHOIS да бъде точна, прецизна и публична. Главната полза ще бъде предотвратяване на злоупотреба с имена на домейни, онлайн измами и други киберпрестъпления, както и повишаване на доверието у потребителите.

По темата „Поведенческо рекламиране“ се изнесе доклад от представител на Европейския надзорен орган по защита на данните. Подгрупата реши докладчикът да подготви проектописмо до заинтересуваните страни, с цел да ги консултира по техническите решения. Писмото ще бъде достъпно за членовете на Технологичната подгрупа за коментари и окончателната му версия ще бъде предложена за гласуване на заседание на Работната група по чл.29.

Особено внимание се обърна на изготвянето на становище за работна рамка за оценка на въздействието върху личната неприкосновеност при използването на чипове за радиочестотната идентификация (PIA RFID). Докладчик и организатор по тази тема беше представителят на Френския орган за свобода и информация. За разискванията бе поканен и представител на Европейската агенция по мрежова и информационна сигурност (ENISA). Той имаше няколко сериозни забележки върху съществуващата към момента оценка за въздействие върху личната неприкосновеност. Представителят на ENISA посочи, че липсва всеобхватна и изчерпателна методология; няма яснота относно това, кога оценката трябва да бъде извършвана в жизнения цикъл на развитие на приложенията и има определено объркване в реда, целите и препокриване на различни стъпки в процеса за създаване на такива приложения. Според европейската агенция няма ясен отговор на въпросите каква информация е необходимо да знаят компетентните власти и каква информация трябва да предоставят притежателите на такива приложения. Проектостановището, което се предложи от основния докладчик по тази тема е доста критично. То ще бъде предоставено за коментари на членовете на подгрупата, след което ще бъде изготвена окончателна версия, която да бъде предложена за приемане на Работната група по чл.29. Технологичната подгрупа смята, че е необходимо ENISA да бъде поканена за експертно мнение на предстоящото заседание, когато становището ще бъде дискутирано.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

На 29 октомври 2009 г. Европейската комисия прие предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно разследването и предотвратяването на произшествия и инциденти в гражданското въздухоплаване. Предложението се фокусира върху създаването на мрежа на органите за разследване на авиационни събития в гражданското въздухоплаване, която да улесни сътрудничеството между тях. Предвиждат се също задължителни правила, чиято основна цел е да се определят правата и задълженията на националните органи за разследване и на Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ), за да се гарантира защитата на чувствителна информация и да се установят единни изисквания по отношение на обработването на препоръки за безопасност.

Като общ коментар Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) отбелязва, че в предложението са включени аспекти на защитата на данни. ЕНОЗД няма забележки относно общата цел на предложението и напълно подкрепя поетата инициатива, която има за цел да подобри ефективността на разследванията и следователно да предотврати настъпването на бъдещи произшествия с въздухоплавателни средства.

В предложението се описва подробно широкият обхват на информацията, до която могат да имат достъп лицата, отговорни за разследването. Тя включва по-специално лични данни като тези, съдържащи се в полетните записващи устройства и всякакви други записи, резултати от изследвания на телата на жертвите или данни на участници в експлоатацията на въздухоплавателното средство, разпитване на свидетели, от които ще се изисква да предоставят съответна информация или доказателства. Тази информация е достъпна за отговорния за разследването, както и за неговите експерти и консултанти и акредитираните представители въз основа на принципа за необходимост от информация. ЕААБ също така има правото на достъп до част от тази информация, докато участва в разследването под контрола на отговорния за разследването, с малки изключения, включително когато свидетелят откаже показанията му да бъдат разпространени.

В предложението се предвиждат също условията, съгласно които следва да бъде предоставен списъкът на пътниците. В този случай целта е свързана не само с провеждането на разследване, но също и с необходимостта от осъществяване на връзка със семействата, както и във връзка с медицинските звена. ЕНОЗД приветства предвидената в предложението степен на детайлност, с която се уреждат условията за събиране на лични данни във връзка с преследваната цел, която е в съответствие с принципа на необходимостта от законодателството за защита на данните.

Въпреки че ЕНОЗД разбира нуждата от събиране на широкообхватна информация, включително лични данни, той подчертава необходимостта от строги правила по отношение на тяхното съхранение и разгласяване пред трети страни. В предложението се предвижда запазване на документи, материали и записи, свързани с провеждането на разследването, по очевидни причини. Не се предвижда обаче никакво указание относно срока на съхранение на тази информация. Съгласно принципите за защита на данните, лични данни следва да бъдат съхранявани „по начин, който позволява установяване на самоличността на субектите на данни в продължение на период, който не надвишава необходимото за целите, за които се събират или впоследствие обработват данните. Съответно, лични данни следва по принцип да се заличават възможно най-скоро след приключване на разследването или в случай, че пълно заличаване е невъзможно – да бъдат съхранявани в анонимна форма. Всякакви причини, поради които подлежащи на идентификация данни следва да бъдат съхранявани за по-продължителен период, следва да бъдат посочени и обосновани и трябва да включват критерии за определяне на лицата, оправомощени да съхраняват данните.

Публикуването на списъка на пътниците също подлежи на някои условия. Принципът е, че списъкът може да бъде публикуван единствено след като всички семейства на пътниците са били

информирани и държавите-членки могат да решат да запазят поверителността на списъка. ЕНОЗД счита, че този принцип следва да бъде в обратен смисъл. Списъкът следва по принцип да бъде поверителен, а държавите-членки могат да решат в определени случаи и на законно основание да публикуват този списък, след като са уведомили всички семейства и са получили тяхното съгласие за публикуването на името на техен роднина.

ЕНОЗД приветства факта, че се вземат под внимание принципите за защита на данните. Въпреки това, като има предвид контекста, в който се обработват лични данни, ЕНОЗД счита, че следва да бъдат добавени специални разпоредби с цел да се гарантира справедлива обработка. Това се налага още повече предвид обстоятелствата, при които се обработват тези данни. В повечето случаи те са свързани пряко или косвено с лица, засегнати от сериозно произшествие и/или загубата на роднини. Това е в подкрепа на необходимостта от ефективна защита на техните права и за строго ограничение на предаването или публикуването на лични данни. Считаючи, че целта на предложението е да позволи разследването на произшествия или инциденти и че личните данни са от значение единствено когато е необходимо в рамките на такова разследване, тези данни следва по принцип да бъдат заличени или анонимизирани възможно най-скоро, а не само на етапа на изготвяне на окончателния доклад. Това трябва да бъде гарантирано чрез въвеждане на съответна разпоредба в регламента.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО ТЪРГОВСКОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА БОРБА С ФАЛШИФИЦИРАНЕТО (АСТА)

Европейският съюз участва в преговори за изготвяне на Търговско споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА). Тези преговори започнаха през 2007 г. между първоначална група от заинтересовани страни, след което продължиха в по-широка група участници. Към днешна дата в преговорите участват Австралия, Канада, Европейският съюз, Япония, Корея, Мексико, Мароко, Нова Зеландия, Сингапур, Швейцария и Съединените щати. Европейската комисия получи мандат от Съвета да встъпи в тези преговори през 2008 г.

Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) отчита, че трансграничната търговия с фалшиви и пиратски стоки е бъдещо нарастващо безпокойство явление, което често включва участието на организирани престъпни мрежи и налага въвеждането на подходящи механизми за сътрудничество на местно равнище за борба с този вид престъпност. Водените от Европейския съюз преговори за многостранно споразумение с основен предмет упражняването на правата върху интелектуална собственост повдигат значими въпроси във връзка с въздействието на предприетите мерки за борба с фалшифицирането и пиратството върху основните права на физическите лица, и по-специално върху правата им на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Ако това ново споразумение бъде прието, то ще въведе по-ефективни международни стандарти за действия срещу значителните нарушения на правата върху интелектуална собственост. Генерална дирекция „Търговия“ на Европейската комисия е посочила по-конкретно, че „документът е насочен срещу дейностите по фалшифициране и пиратство, които засягат съществено търговски интереси, а не срещу дейности на граждани“.

ЕНОЗД отбелязва, че, макар че обявената цел на АСТА е да преследва само значителни нарушения на права върху интелектуална собственост, не може да се изключи възможността в приложното поле на споразумението да попаднат дейности на отделни граждани, особено във връзка с осъществяването на мерки за упражняване на права в цифровата среда. Това налага да бъдат предвидени подходящи гаранции за защита на основните права на физическите лица. Освен това

обхватът на законодателството за защита на данните включва всички физически лица, включително тези, които потенциално участват в дейности по фалшифициране и пиратство. Със сигурност борбата срещу значителните нарушения ще включва и обработка на лични данни.

ЕНОЗД призовава настоятелно ЕС, и по-специално Европейската комисия, която е получила мандат да сключи споразумението, да осигурят подходящ баланс между изискванията за защита на правата върху интелектуална собственост и на правата на физическите лица на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Всяко споразумение относно АСТА, постигнато от ЕС, трябва да е съобразено с правните задължения, наложени на ЕС във връзка със законодателството относно неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, както се посочва по-специално в Директива 95/46/ЕО, Директива 2002/58/ЕО и в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и на Съда на ЕС. Правата на неприкосновеност на личния живот и на защита на данните трябва да бъдат отчетени от самото начало на преговорите, а не когато схемите и процедурите са вече определени и договорени и е твърде късно да се търсят алтернативни решения, съответстващи на принципа за неприкосновеност на личния живот.

Според Европейската комисия с АСТА ще се въведе законодателна рамка за борба с пиратството в цифровата среда. Тази рамка ще установи условията за търсене на отговорност от доставчиците на интернет услуги и други онлайн посредници за неправомерно ползване на материали, предмет на авторски права, предавани чрез техните съоръжения. Рамката може да предвижда също и налагане на мерки и правни средства за защита по отношение на потребители на интернет на основание на неправомерно качване или изтегляне на материали, предмет на авторски права. Макар че липсва подробна официална информация за такава рамка, въз основа на информацията, достъпна чрез различни канали, може са предположи, че тя вероятно ще включва налагане на задължения на доставчиците на интернет услуги да въведат „политики на прекъсване на достъпа до интернет след три предупреждения“, наричани също и схеми за „степенуван отговор“. Подобни схеми ще позволят на носителите на авторски права да извършват наблюдение върху потребителите на интернет и да разкриват предполагаеми нарушения на авторски права. След като се свържат с доставчика на интернет услуги на предполагаемия нарушител, доставчикът следва да предупреди потребителя, идентифициран като нарушител. Достъпът на нарушителя до интернет ще бъде прекъснат след отправяне на три предупреждения. Подобни практики представляват значително вмешателство в частната сфера на физическите лица. Те предполагат извършване на общо наблюдение върху дейностите на потребителите на интернет, включително върху тези, които са напълно законни. Те засягат милиони потребители на интернет, които спазват законите, включително много деца и юноши. Тези практики се осъществяват от частни лица, а не от правоприлагащи органи. Освен това, понастоящем интернет има важно значение за почти всички аспекти на съвременния живот, поради което прекъсването на достъпа до интернет може да има много големи последствия, като например изолиране на физическите лица от тяхната работа, култура, приложения на електронното правителство и т.н. Особено важно е да се има предвид, че последствията ще бъдат почувствани не само от предполагаемия нарушител, а от всички членове на семейството му, които използват същата връзка с интернет, включително ученици, които използват интернет във връзка със своето обучение.

По мнение на ЕНОЗД извършването на наблюдение върху поведението на потребителите на интернет и събирането на данни за техните IP адреси е равностойно на нарушение на техните права на зачитане на личния им живот и кореспонденцията им, т.е. става дума за незачитане на правото им на неприкосновеност на личния живот. Това становище съответства на съдебната практика на Европейския съд по правата на човека

Извършването на наблюдение предполага системно записване на данни, някои от които могат да послужат за завеждане на граждански и дори наказателни дела срещу граждани. Това означава, също така, че част от събраната информация представлява и чувствителни данни по смисъла на член 8 от Директива 95/46/ЕО, която изисква по-ефикасни гаранции за защита.

Обикновено оценката ще се извършва и решението ще се взема от частни лица - носителите на авторски права или доставчиците на интернет услуги. В свое предишно становище ЕНОЗД вече е изразил своята загриженост във връзка с извършването от частния сектор наблюдение върху физически лица в области, които попадат по принцип в сферата на компетентност на правоприлагащите органи.

ЕНОЗД не е убеден, че ползите от мерките са по-съществени от отрицателните последици от тях по отношение на основните права на физическите лица. Защитата на авторските права е от интерес за носителите на правата и за обществото. Ограниченията на основните права, обаче, не изглеждат обосновани, ако съпоставим строгостта на мерките, т.е. мащаба на вмешателството в неприкосновеността на личния живот, с очакваните ползи, изразяващи се във възпиране на нарушенията на правата върху интелектуална собственост, по-голямата част от които са малки по мащаб. Принципите на необходимост и пропорционалност на предаването на данни по силата на АСТА ще бъдат спазени по-лесно, ако предметът на споразумението бъде ограничен изрично до борбата с най-сериозните нарушения на права върху интелектуална собственост, вместо да се допуска предаване на големи обеми данни във връзка с всеки случай на подозрение за нарушения на права върху интелектуална собственост. Подобен подход предполага да се определи прецизно съдържанието на понятието „най-сериозни нарушения на права върху интелектуална собственост“, във връзка с които се допуска предаване на данни.

В близко бъдеще може да се очаква ЕС да приеме нови общи правила за защита на данните, приложими към всички области на дейност на Съюза. Това означава, че до няколко години може да е налице всеобхватна рамка на ЕС в областта на защитата на данните, съдържаща съгласувани правила за защита на данните, приложими към всички области на дейност на ЕС, които ще въведат еднакво ниво на гаранции по отношение на всички дейности по обработване на данни. Такава рамка ще бъде особено полезна, тъй като ще внесе повече яснота и съгласуваност на правилата, приложими в ЕС по отношение на защитата на данните.

В международен план ЕНОЗД изтъква и приетата неотдавна от органи по защита на данните Резолюция относно международните стандарти за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, която е първа стъпка към въвеждане на световни стандарти за защита на данните. Международните стандарти включват редица гаранции за защита на данните, сходни с предвидените в Директива 95/46/ЕО и Конвенция № 108. Въпреки че международните стандарти все още нямат обвързваща сила, те съдържат полезни насоки по отношение на принципите на защита на данните, които могат да се прилагат на доброволна основа от трети страни, с цел постигане на съвместимост на тяхната правна рамка със стандартите на ЕС. ЕНОЗД е убеден, че страните по АСТА следва да вземат предвид и принципите, залегнали в Международните стандарти, когато обработват лични данни с произход от ЕС.

ЕНОЗД призовава Европейската комисия в процеса на водените преговори по АСТА да се стреми към постигане на подходящ баланс между исканията за защита на правата върху интелектуална собственост и правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Интелектуалната собственост има важно значение за обществото и трябва да бъде защитавана, но тя не бива да се поставя над основните права на физическите лица на неприкосновеност на личния живот, защита на данните и други, като презумпцията за невинност, ефективната съдебна защита и свободата на изразяване.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ИЗВЪРШЕНИТЕ ПРОВЕРКИ ЗА ПЕРИОДА МАЙ – ЮНИ 2010

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците май и юни са извършени общо 350 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За май и юни извършените предварителните проверки са 344 бр. В резултат на поставения срок за актуализация на регистрите на администраторите на лични данни, броят на предварителните проверки значително се увеличава през следващите месеци.

На основание изготвените констативни актове от тези проверки в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 336 администратора след извършена предварителна проверка. За 8 администратори процедурата по вписване е прекратена на различни основания.

По административни производства по жалби пред КЗЛД са извършени 6 текущи проверки. Констативните актове от проверките са внесени за разглеждане от колегиалния орган на КЗЛД. Съгласно утвърдена “Програма за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2009 г.” са приключили проверките на “Българска телекомуникационна компания” АД, Държавна агенция “Национална сигурност” и Сметната палата на Република България без констатирани нарушения. През периода приключиха и още 2 от проверките на дружества авиопревозвачи, които са чат от “План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2010 г.”.

През месец март са съставени три акта за установяване на административни нарушения (АУАН). Два от актовете са съставени на дружества, за които е установено, че са нарушили разпоредби на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Другия акт е съставен за установено обработване на лични данни, без дружеството да е подало Заявление за регистрация в КЗЛД и без да е вписано в Регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

За периода са постъпили 11 000 лв. от наложени имуществени санкции от влезли в сила 4 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

През месеците май и юни 2010 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Основните дейности на отдела са следните:

- Обработка на въведената информация и изготвяне на списъците с предложения до комисията за вписване, за проверка по чл. 17б и за освобождаване от регистрация;
- Подпомагане на администраторите на лични данни, посетили приемната на КЗЛД да извършат своята регистрация/актуализация;
- Въвеждане на информация за регистрация и актуализация на администраторите на лични данни, постъпила на хартиен носител.

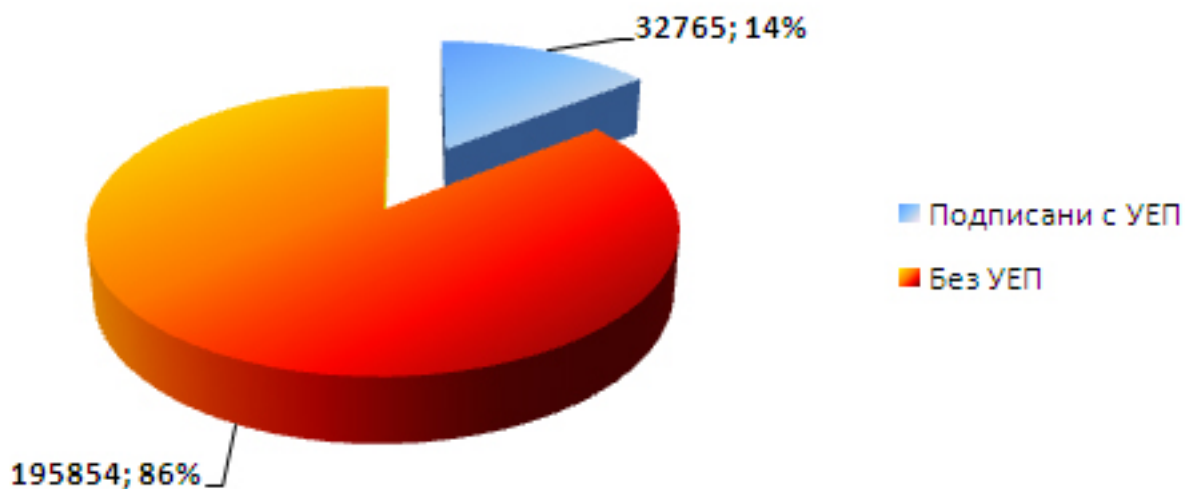
На графиката е илюстриран броят въведени в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) заявления на администратори на лични данни:

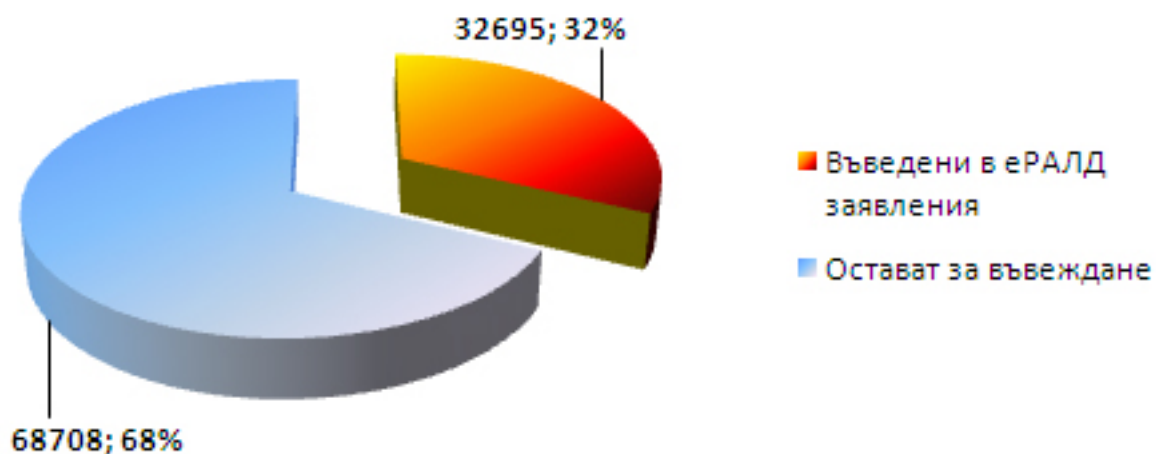
През месеците май и юни 2010 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 2875 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

От постъпилите по време на кампанията по регистрация и актуализация заявления (кампанията завърши в средата на февруари, но заявления се получават постоянно, макар и в не толкова голям обем), все още има невъведени. Приблизителният брой на постъпилите е 101 403, а от тях към момента са въведени 32695.

Въведени в еРАЛД заявления към 30.06.2010 г.

Постъпили заявления на хартиен носител

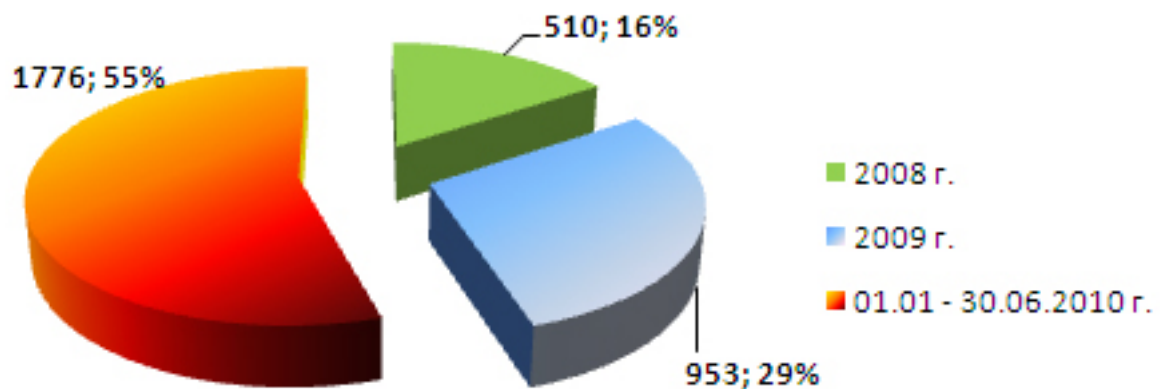

След въвеждането се извършва проверка за коректност съответствие на данните и одобрение от проверяващ служител. Тези администратори, които извършват първоначална регистрация след одобрение от проверяващия служител биват включен в един от двата списъка:

- за гласуване от комисията – когато не обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД;
- за проверка по 17б - когато обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД.

Големият брой обработени заявления съответно доведе до необходимостта от извършване на голям брой предварителни проверки по чл. 17б. Сравнението на броя необходими проверки по 17б само за първите шест месеца на 2010 г. с предходните две години е илюстрирано на графиката:

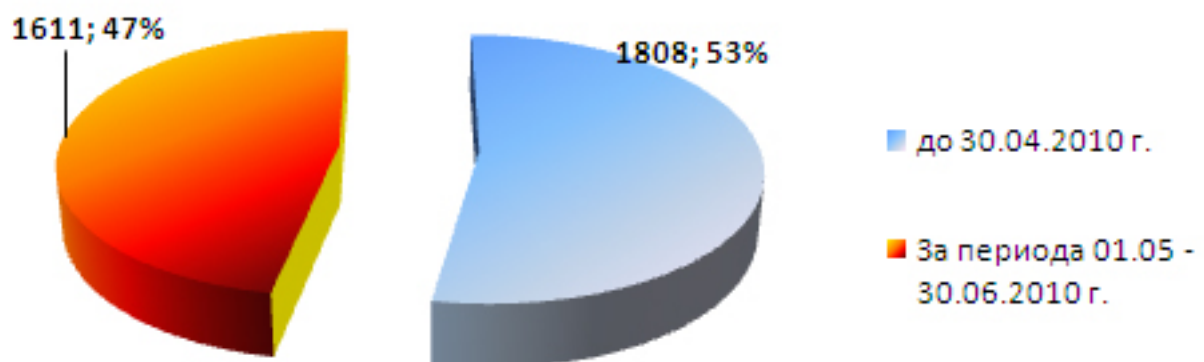
Подадени за проверка АД по чл. 17б от ЗЗЛД

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат се на заседание на комисията и им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в "Регистъра на АД и на водените от тях регистри с лични данни". Към настоящия момент в регистъра са вписани над 49 997 АД.

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 3419, като 1611 са освободени с решение на комисията през последните два месеца.

Освободени от регистрация АД

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 85/24.03.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 24.03.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ постави на разглеждане жалба с рег. № Ж-85/19.11.2009 г. от Г.Е.К. срещу “Т.К.” ЕООД- гр. София във връзка с новопостъпили доказателства, променящи съществено фактическата и правна страна по жалбата.

Жалбоподателят Г.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “Т.К.” ЕООД нарушава неговите права по ЗЗЛД като обработват данните му в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от закона, излагайки следните факти:

Във връзка с подаден болничен лист за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност от бившия си работодател “К.” ЕАД, жалбоподателят получил отказ от НОИ за изплащане на обезщетението с мотива, че работи в “Т.К.” ЕООД. Поради същите мотиви г-н К. не получава и обезщетение за безработица. От НОИ и НАП му предоставят справки, от които е видно, че “Т.К.” ЕООД е регистрирало сключен с жалбоподателя договор и е подавало месечни справки за социалното му и здравно осигуряване.

Жалбоподателят декларира, че не е работил в посоченото дружество. Моли за предприемане на действия за установяване на нарушението и налагане на съответните санкции на администратора на лични данни “Т.К.” ЕООД.

Към жалбата се прилагат- справка от ТД на НАП- гр. София относно данни за осигуреното лице; справка от ТД на НАП- гр. София за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ за жалбоподателя; данни за осигуреното лице от НОИ- актуално състояние; отказ на НОИ за изплащане на обезщетения за болест и безработица- вх. № ОБ-8521 от 11.11.2009 г.

Видно от така представената информация, “Т.К.” ЕООД за последно подава информация към НАП за осигуряване на г-н К. на 25.08.2009 г., с който са обявили сключването на два трудови договора: първият от 01.01.2009 г. и вторият от 01.06.2008г.

С Решение от 02.12.2009 г. (Протокол № 36) Комисията обявява жалбата за допустима, като изисква становища по случая от “Т.К.” ЕООД, конституираща като заинтересована страна НАП, от която се изисква становище и представяне на писмени доказателства, имащи отношение към случая, а именно- копие от уведомлението от “Т.К.” ЕООД по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен трудов договор с Г.К. .

От ответната страна не представят становище.

От НАП с писмо вх. № В- 998/18.01.2010 г. уведомяват, че по случая тече проверка.

На 04.01.2010 г. с Протокол № към Ж-85/ 09/04.01.2010 г. жалбоподателят уведомява, че по случая е сезирал прокуратурата, пред която има образувано производство № 67074 от 16.11.2009 г.

С писмо изх. № И- 242/28.01.2010 г. в условията на служебното начало е изискано от РП- София да предостави удостоверение за образувано производство по преписка № 67074 от 16.11.2009 г. по описа на СРП.

С писмо наш вх. № Ж-85/09/11.02.2010 г. от страна на СРП уведомява КЗЛД, че има образувана преписка № 67074/09 г. във връзка с жалба на Г.К. , по която наблюдаващият прокурор е възложил проверка на органите на 3 РПУ-СДВР.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Спира производството по жалба с рег. № Ж- 85/19.11.2009 г. от Г.Е.К. срещу “Т.К.” ЕООД- гр. София до произнасяне на Софийска районна прокуратура.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2056/14.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Кр. Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.04.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост искане с рег. № В-2056/12.10.2009 г. от В.К. във връзка с извършена злоупотреба на лични данни.

В качеството си на изпълнителен директор на “А.Б.” ЕООД и от името на М.А.- собственик на капитала на дружеството, В.К. отправя молба до КЗЛД с искане за съдействие за връщане на фирмата на собственика ѝ и разрешаване на проблемите, възникнали във връзка с извършени престъпления, а именно- кражба на “ А.Б.” ЕООД и последвалата препродажба на трето лице.

Видно от молбата и приложените към нея документи, на 07.09.2009 г. в Търговския регистър към Агенцията по вписванията са вписани следните документи:

- нотариално заверен договор за прехвърляне на дружествените дялове по реда на чл. 129 от ТЗ от М.А. към И.Т. с фалшив подпис на М.А.;
- молба от М.А. за напускане, с фалшив подпис;
- решение на едноличния собственик на капитала М.А. за продажба на дружествените дялове, с фалшив подпис.

В.К. моли за спешна намеса от страна на компетентните органи относно промени в законодателството, чрез които да се гарантира сигурността на личните данни в Търговския регистър.

С молбата К. сезира Президента на РБ, Министъра на вътрешните работи, НСС, зам.- министър на правосъдието, министър председателя на РБ, министър на финансите, Агенцията за финансово разузнаване, Българска агенция за инвестициите.

По случая са сезирани РП- Варна и Икономическа полиция- Варна.

Преди произнасяне по допустимостта на жалбата с Решение от 21.10.2009 г. (Протокол № 31) Комисията е изисквала становища по случая от Районна прокуратура- Варна, Областна дирекция “ Полиция” - сектор “ Икономическа полиция” - Варна.

С писмо вх. № към В-2056/16.11.2009 г. от РП- Варна уведомяват, че с постановление на РП- Варна от 16.10.2009 г. материалите по преписка № 12996/2009 г. по описа на РП- Варна са изпратени в РП- София по компетентност.

С писмо вх. № към В-2056/09/18.11.2009 г. от ОД на МВР- Варна уведомяват, че преписка с рег. № 39215/2009 г. по описа на ОД на МВР- Варна е изпратена на Дирекция “ Противодействие на общата престъпност” при Главна Дирекция “ Криминална полиция” на МВР- София за присъединяване към преписка с техен вх. № В-6715/2009 г. образувана по повод идентичен сигнал.

В условията на служебно начало с писмо изх. № И-5300/25.11.2009 г. от РП- София е изискано да предостави удостоверение за образувано пред нея производство по преписка №12996/2009 г.

по описа на РП- Варна. С писмо вх. № В-2630/11.12.2009 г. от СРП уведомяват, че по случая е назначена извънпроцесуална проверка, поради което към момента не е образувано наказателно производство. С писмо изх. № В-2056/18.03.2010 г. отново в условията на служебното начало от СРП е изисквана информация за хода и резултатите от проверката по случая. С писмо вх. № В-2056/09/31.03.2010 г. от СРП уведомяват, че по повод жалбата на В.К. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за деяния по чл. 212, ал. 4 вр ал. 1 от НК вр чл. 26, ал. 1 вр чл. 18, ал. 1 от НК, касаещо опита за теглене на 997 915 лева от сметката на "А.Б." ЕООД.

Искането се явява процесуално недопустимо по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая е установено, че данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел и тези действия са в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В случая не би могло и да бъде образувано административно производство и поради невъзможността да се конституира ответна страна по жалбата.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по искане с рег. № В-2056/ 12.10.2009 г. от В.К. във връзка с извършена злоупотреба на лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

5672/14.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Мария Матева на заседание, проведено на 14.04.2010 г. /Протокол №13/ разгледа искане вх.№5672/01.03.2010г. получено по електронната поща от А.А.С.

С искането се уведомява Комисията, че през месец декември, поради здравословен проблем господин С. е бил освидетелстван от ТЕЛК гр. С. След влизане в сила на експертното решение е подал заявление, в качеството му на управител на общинско търговско дружество, за прекратяване на договора за възлагане на управление. Към заявлението е приложил експертното решение на ТЕЛК. След прекратяване на договора без съгласието на господин С. , кмета на община Д. го е предоста-

вил на други лица, които са имали възможност да се запознаят със здравния статус на молителя. В искането се твърди, че решението на ТЕЛК в момента се съхранява в кабинета на кмета на община Д. и е общодостъпно за неопределен кръг от лица.

Господин С. иска от Комисията да предприеме действия за прекратяване на неправомерното разпространение на личните му данни, относно здравния му статус, както и да бъдат наказани виновните лица.

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането отправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Искането не съдържа всички законово изискуеми реквизити – не е подписано с електронен подпис.

В изпълнение на чл.30, ал.1 и ал.2 от Административно-процесуалния кодекс са дадени указания на искателя с писмо изх.№5672/16.03.2010г., в което му е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Указано е също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено. Писмото е изпратено на посочения в искането адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ молителят го е получила на 23.03.2010г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 26.03.2010г. и нередностите в искането не са отстранени.

Искането няма да бъде разгледано по същество, поради факта, че не съдържа изискуемите се от закона реквизити. В законово определения срок, нередностите на жалбата не са отстранени, поради което на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, жалбата е недопустима, следва да се остави без разглеждане и административното производство да се прекрати.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. № 5672/01.03.2010г. от А.А.С. като недопустимо и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 5868/14.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Кр. Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.04.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 5868/11.03.2010 г. от Г.И.Г. срещу “Е.”- Д.

Г.И.Г. сезира Комисията с жалба, в която твърди че “Е.” Д. обработва незаконосъобразно неговите лични данни в разрез с разпоредбите на ЗЗЛД, като за целта излага следните факти:

В края на месец юни 2009 г. след като е съкратен от фирма “Е.Т.2005” ООД, жалбоподателят се регистрира в бюро по труда. След като представя необходимите документи, от Столично управление “Социално осигуряване” е уведомен, че му е отпуснато парично обезщетение за безработица. С последващо писмо е информиран, че въпросното парично обезщетение няма да му бъде изплатено с оглед обстоятелството, че упражнява трудова дейност във фирма “Е.”- Д. Жалбоподателят твърди, че никога не е работил в посочената фирма. Безуспешни се оказват и опитите му да се свърже с “Е.”- Д.

Съгласно представената справка за социалното осигуряване на Г.Г., последният е упражнявал трудова дейност в “Е.”- Д. за периода от месец април 2008 до август 2009г.

С копие от жалбата до Комисията Г.И.Г. сезира по случая и Районна прокуратура- Д.

Жалбоподателят се опасява и от евентуални други злоупотреби с личните му данни от страна на “Е.”- Д., за които не е уведомен. Отправя запитване относно начините, по които да претендира за обезщетение за причинените му вреди, тъй като поради така изложената фактическа обстановка не са му били изплатени за два месеца полагащите му се средства за обезщетение при безработица.

Към жалбата се прилагат копия от писмата на СУ “СО” до жалбоподателя, както и справка за социалното му осигуряване.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, с писмо изх. № 5868/19.03.2010 г. от Районна прокуратура- Д. е изискано да предостави удостоверение за образувано производство жалбата на Г.Г., както и да посочи номера на преписката, заведена под нея.

С писмо вх. № 5868/10/29.03.2010 г. от страна на РП- Д. уведомяват, че в момента тече предварителна проверка по жалбата на Г.Г., срокът за която не е приключил.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от текущата

предварителна проверка от ОД на МВР- Монтана, както и последващото й прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК във връзка с чл. 1 , ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № 5868/11.03.2010 г. от Г.И.Г. срещу “Е.”- Д.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№е-В -1680/14.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Мария Матева на заседание, проведено на 14.04.2010 г. /Протокол №13/ разглежда искания вх.№ е-В-1680/23.12.2009г. и е-В-1687/29.12.2009г. получени по електронната поща от А.А.А.

Постъпили са две искания по електронната поща от госпожа А.А. , с идентично съдържание, с които се уведомява Комисията, че Национална агенция по приходите с новата си електронна система обработват лични данни и тази информация се съдържа в протокола, който агенцията изпраща. Посочено е, че тези действия са в противоречие на Закона за защита на личните данни, тъй като електронният подпис, чрез който молителката подава информация до НОИ, не е издаден лично на нея като физическо лице, а на юридическо лице “С.С.” АД. Оплакването се състои в това, че протоколите, които съдържат нейни лични данни /три имена и единен граждански номер/, касят много компании, за които тя подава информация до НОИ по електронен път и по този начин данните ѝ се разпространяват до неограничен кръг от лица. Към исканията са приложени протоколите, които са идентични.

Подадени са две искания от едно и също лице, с едно и също искане и с едни и същи доказателства към тях. Първото е подадено на 23.12.2009г., а второто на 29.12.2009г. С решение на Комисията, взето на закрито заседание, проведено на 10.03.2010г. административните производства, започнали по искания рег.№е-В-1680 и е-В-1687/29.12.2009г., са обединени в едно под №е-В-1680/23.12.2009г.

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането отправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането, дата и подпис.

Искането не съдържа всички законово изискуеми реквизити – не е подписано с електронен подпис.

В изпълнение на чл.30, ал.1 и ал.2 от Административно-процесуалния кодекс са дадени указания на молителката с писмо изх.№е-В-1687/08.02.2010г., в което ѝ е указано, че искането страда от

пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Указано ѝ е също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено. Писмото е изпратено на посочения в искането имейл адрес на 09.02.2010г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 12.02.2010г.

От Национална агенция за приходите, на основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище по изнесените обстоятелства в искането.

На 01.04.2010г. е постъпило становище от НАП, в което е отразено, че на 11.01.2010г. госпожа А.А. е сезирала агенцията с предложение да се заличат личните ѝ данни – три имена и единен граждански номер от протоколите, с които се потвърждават приетите от НАП данни, относно приемане на декларации и дневници по Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/. Предложението от госпожа А. до НАП е подписано с електронен подпис и е образувано административно производство пред агенцията по реда на чл.107 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

НАП е извършила служебна справка, от която е установено, че протокола за приемане на декларации по ЗДДС и справката за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от Кодекса на труда /КТ/ не съдържат лични данни на автора на изявлението. Агенцията е приела, че искането на госпожа А. е направено по отношение на протоколите по декларации образец №1 и 6 за удостоверяване. Тези протоколи са приложение №5 към чл.6, ал.5 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министерство на финансите. Във връзка с направеното предложение от госпожа А., НАП е възприела, че обработването на личните данни на заявителите, които се съдържат в тези протоколи, е в нарушение на Закона за защита на личните данни.

Постановено е решение №РЦУ-21/04.03.2010г. на изпълнителния директор на НАП, с което приема частично предложението на госпожа А.А. за заличаване на личните данни, представляващи единният граждански номер на подателя на електронно изявление от протокола, удостоверяващ, че подадените данни с протокол, приложение №5 към чл.6, ал.5 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ са обработени. Личните данни на подателите, представляващи трите имена на автора на електронното изявление, ще продължат да се обработват. Национална агенция по приходите е мотивирала решението си, съобразявайки се с разпоредбата на чл.23 от Закона за електронното управление /ЗЕУ/. В цитираната разпоредба, законодателят е определил, че за използването на електронни административни услуги удостоверенията за електронен подпис трябва да са издадени с точно посочване на името на автора на електронния подпис, а когато удостоверението съдържа данни за титуляр - и неговото име или наименование. С чл.16 от ЗЕУ доставчиците на електронни административни услуги са задължени да събират, обработват и предоставят лични данни само доколкото са необходими за предоставянето на електронни услуги по смисъла на този закон.

С решението на НАП е определено, че към датата на утвърждаването му, личните данни – единният граждански номер на всички податели на електронни изявления ще се заличат.

Към становището на НАП, като доказателства са представени: копие на писмо от госпожа А.А. с вх. №М-26-С-5/11.01.2010г., регистрационна карта на входяща преписка №М-26-С-5/11.01.2010г. и копие от решение №РЦУ-21/04.03.2010г.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че са образувани две административни производства, пред различни административни органи. Към момента на постановяване на това решение, НАП се е произнесла с решение, с което частично е уважила искането на госпожа А. . В решението е записано, че същото не подлежи на обжалване с оглед нормата на чл.118, ал.3 от АПК, от което може да се приеме, че акта е влязъл в сила.

Искането няма да бъде разгледано по същество, поради факта, че не съдържа изискуемите се от закона реквизити. В законово определения срок, нередностите на жалбата не са отстранени, което е пречка за развиването на административното производство пред Комисията, съгласно чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА.

На следващо място, Комисията счита, че по отношение на искането на молителката, да бъдат заличени личните ѝ данни, а именно, единият ѝ граждански номер от протоколите, които подава към НАП е уважено и за нея липсва правен интерес да търси защита на нарушеното си право.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. №е-В-1680/23.12.2009г. от А.А.А. като недопустимо и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ е-В-1759/14.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Мария Матева на заседание, проведено на 14.04.2010 г. /Протокол №13/ разгледа искане вх.№ е-В-1759/30.12.2009г. получено по електронната поща от А.И.Т. срещу политическа партия “Новото време”.

С искането се уведомява Комисията, че на 02.07.2009г. е получил обаждане по телефона и лицето, което му е позвънило се е представило, че е от предизборния щаб на партия “Новото време”- Емил Кошлуков от гр. Пловдив. Лицето, което го е потърсило се е обърнало към молителя по име “търсим господин Т. ”. Целта на обаждането била да се информира господин Т. , че представителите на политическата партия знаят, че е подкрепил на първия тур ПП “Новото време” и да го помолят да ги подкрепи и на втория тур на изборите. Въпросите, които са поставени от господин Т. в искането са: от къде лицето, което го е потърсило има номера на телефона му, след като той не бил го давал; от къде знаят името му, за кой е гласувал, след като упражняването на вота е анонимно и по какъв начин е направена връзката между лицето, което е гласувало за партията, мобилния оператор, към който лицето има номер и името му. В искането е посочено, че позвъняването, още стои в списъка на обажданията на господин Т. и е посочил номера на телефона, от който е получил обаждането. Изразено е предположение, че някой от М-тел е дал личните му данни, които се съдържат в мобилния оператор за извършването на предизборна агитация.

Молителят иска от Комисията да извърши проверка, която да установи кой е разпространил неправомерно личните му данни.

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането отправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Искането не съдържа всички законово изискуеми реквизити – не е подписана с електронен

подпис.

В изпълнение на чл.30, ал.1 и ал.2 от Административно-процесуалния кодекс са дадени указания на искателя с писмо изх.№И-262/29.01.2010г., в което му е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Указано е също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено. Писмото е изпратено на посоченият в искането адрес. Писмото се е върнало в цялост, с отбелязване, че пратката е непотърсена.

Изготвено е повторно писмо изх.№ е-В-1759/12.03.2010г. до господин Т. . Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото е получено на 20.03.2010г. Сроктът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 23.03.2010г. и нередностите в искането не са отстранени.

Искането няма да бъде разглеждано по същество, поради факта, че не съдържа изискуемите се от закона реквизити. В законово определения срок, нередностите на жалбата не са отстранени, поради което на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, жалбата е недопустима, следва да се остави без разглеждане и административното производство да се прекрати.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. № е-В-1759/30.12.2009г. от А.И.Т. срещу политическа партия “Новото време” като недопустимо и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Красимир Димитров /п/
Мария Матева /п/**

РЕШЕНИЕ

№ 98/ 21.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 21.04.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж- 98/29.12.2009 г. от Л.П. и В.Т. срещу “Б.Н.К.” ЕАД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателите Л.П. и В.Т. - не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират нови доказателства по случая.

За “Б.Н.К.” ЕАД се явява юрисконсулт на дружеството - г-жа А.Г. с изрично пълномощно.

Жалбоподателите Л.П. и В.Т. , в качеството си на законни представители на сина си Б.В.Т. , сезират КЗЛД и Държавната агенция за закрила на детето с жалба, в която твърдят, че “Б.Н.К.” ЕАД нарушава неговите права по ЗЗЛД като обработват данните му в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2, излагайки следните факти:

На 03.07.2009 г. и 29.11.2009 г. екипи на “БТВ” без съгласието на жалбоподателите заснемат малолетния им син в материал с негово участие, предназначен за рубриката “Малък коментар”. В рубриката, която се излъчва в рамките на централните новини на съответната дата, децата отговарят на забавни въпроси. Архивните материали от нея могат да се видят на уебстраницата на телевизията.

Жалбоподателите считат, че е налице неправомерно нахлуване в личното пространство на

децата в случаите на заснемането им с камера и задаването на въпроси, чрез което те са изведени от обичайните за тях занимания и дейности в детската градина. Посочват, че е налице неправомерна комерсиална експлоатация на децата от страна на продуцентите на рубриката, позовавайки се на факта, че не се заплаща за участието на децата, както и че при поискване на запис от съответните материали за семейния архив, се опитват да ги продадат на семейството срещу такса от 72 лева.

Жалбоподателите молят Комисията да задължи “Б.Н.К.” ЕАД да преустанови заснемането на деца за рубриката “Малък коментар” без съгласието на законните им представители, както и да задължи оператора при поискване да предостави безвъзмездно копие от заснетия материал с тяхно участие за семейния архив.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С Решение от 20.01.2010 г. (Протокол № 2) Комисията обявява жалбата за допустима и изисква становища от ответната страна, Държавната агенция за закрила на детето и Съвета за електронни медии.

В отговор на писмо с изх. № И- 234/28.01.2010 г., с писмо вх. № 3356/05.02.2010 г. от страна на “Б.Н.К.” ЕАД изразяват становище, в което се изтъкват доводи за неоснователност на жалбата при позоваване на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, която допуска обработването на лични данни за журналистически цели. Посочва се, че рубриката “Малък коментар” е създадена с цел да представи на зрителите виждането на децата по актуални теми от деня. Заснемането на материалите се осъществява или в детско заведение или на обществени места с предварителното съгласие на лицата, на които са поверени. При излъчването на материалите в ефир не се разкриват лични данни на децата, не се изписват техните имена дори и в съкратен вариант.

С писмо вх. № Ж-98/09/19.02.2010 г. от Държавната агенция за закрила на детето изразява становище по отразените в жалбата факти, в което позовавайки се на разпоредби от Конвенцията на ООН за правата на детето и Закона за закрила на детето се изтъква правото на детето на свободно изразяване, включващо свободата да търси, получава и предава информация и идеи от всякакъв вид независимо от границата в устна, писмена печатна форма или под формата на изкуство, или чрез каквито и да са други информационни средства по избор на детето, като упражняването на правото следва да се извършва под контрола на родители, законни представители или други лица, отговорни за осигуряването висшите интереси на децата. В заключение се сочи, че родителите биха могли да се обърнат към ръководството на съответното учебно заведение като изрично заявят становището си относно заснемането на децата им от телевизионни екипи.

От страна Съвета за електронни медии не е изразено становище по случая.

В допълнително становище с рег. № Ж-98/09/21.04.2010 г. от страна на ответника по жалбата се излагат мотиви за неоснователност, позовавайки се на разпоредби от Етичния кодекс на българските медии, Конвенцията за правата на детето, практиката на КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разглеждана по същество жалбата е неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физически лица- законни представители на Б.Т. – Л.И. и В.Т. сезират КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните данни на сина им от страна на “Б.Н.К.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Ангажираните становища, писмени доказателства потвърждават изнесените в жалбата твърдения относно обработване на лични данни на деца за целта на рубриката “Малък коментар”,

излъчвана по телевизионна програма на "bTV". В посочените записи липсва информация относно име и възраст на децата, поради което не би могло по несъмнен начин те да бъдат идентифицирани, поради което възниква проблема с доказването на представителната власт на жалбоподателите. Но доколкото случаят безспорно касае обработване на лични данни /разпространение и съхранение/ каквито представляват физическият образ, Комисията следва да упражни предоставените и от закона контролни правомощия относно обработваните лични данни от страна на "Б.Н.К." ЕАД.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата ще следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата, правото на индивида в едно демократично общество да бъде информиран т.е. баланса между обществения интерес и личен живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил.

В чл. 13 от Конвенцията на ООН за правата на детето е прокламирано : "Детето има право на свобода на изразяване на мнение. Това право включва свободата да търси, получава и предава информация и идеи от всякакъв вид независимо от гаранциите в устна, писмена, печатна форма или под формата на изкуство, или чрез каквито и да са други информационни средства по избор на детето". Това право на децата подлежи на определени ограничения, предписани от закона, които ограничения са изброени в точка втора на чл. 13. Тази норма от Конвенцията за правата на детето е имплементирана в Закона за закрила на детето, където също е посочено , че всяко дете има право свободно да изразява мнение по всички въпроси от негов интерес. Чл. 5 от Конвенцията разглежда детето като активен субект на правата, подчертавайки, че за упражняването на правата на детето родителите или законните представители следва да предоставят подходящо ръководство и насоки, съобразено с развитието на способностите на детето, защото родителите и другите лица, които се грижат за детето са тези, които да гарантират висшите интереси на децата.

Журналистическите практики по отношение интервюирането на деца са залегнали и в Етичния кодекс на българските медии в раздел 2.4- “Деца”. Тези правила целят изграждането на баланс между упражняването на правата на детето на свобода на изразяване на мнение и зачитане на неговия личен живот. Според кодекса децата имат право “да бъдат чути”- т.е. правото да изразяват мнение, свобода да изказват позицията и па представят гледната си точка. Рубриката “Малък коментар” представя на зрителите виждането на децата по актуални теми от деня в съответствие с правото на децата “да бъдат чути”. На заснетите деца е дадена възможност да изразят своята позиция и възприемчивост към темите на обществото, представяни в новинарските емисии. Чрез рубриката се стимулира интересът на децата към актуалните въпроси на деня, като децата се поставят в добронамерена, развлекателна среда, в която няма грешни отговори и се изразяват различни гледни точки. Рубриката провокира изграждането на детска аудитория от свободни, заинтересовани, любопитни и инициативни личности. Естеството на рубриката и условията, при които е заснет видеоматериала в случая, не дават индикация за действия от страна на “Б.Н.К.” ЕАД чрез които да се накърняват правата на децата и които по пряк или косвен начин да застрашават техните живот, здраве, развитие, безопасност и неприкосновеност. Редуцирани са всички лични данни, които биха могли по безспорен начин да идентифицират детето. Не се посочват имена на децата, възраст или допълнителна информация. По този начин на практика идентификацията се оказва възможна само по отношение на близки, роднини, приятели на децата. За този кръг от лица, видеоматериалът към рубриката “Малък коментар” не дава допълнително информация за децата, с която евентуална злоупотреба би била възможна. Още повече, че външният вид на човек не следва да се третира като информация, касаеща личната му и интимна сфера, достъпът до която би могъл да бъде регулиран с оглед на факта, че социалния живот и контакти предполагат сами по себе си предоставяне на достъп до тази информация на неограничен кръг лица. В този смисъл участието в рубриката “Малък коментар” не следва да се счита за намеса в личния живот на децата, а като личностна изява в рамките на социалния живот и контакти на децата като активни членове на обществото.

По отношение на изложените в жалбата претенции за предоставяне на безплатни копия от видеоматериалите за семейния архив на жалбоподателите, следва да се отбележи, че съгласно чл. 14 от Закона за радиото и телевизията телевизионният оператор е задължен да записва и съхранява запис от програмата си в продължение на три месеца, считано от датата на излъчване. В посочения срок жалбоподателите не са заявили желание за предоставяне на запис от програмата и не са предявили иск срещу телевизионния оператор във връзка със съдържанието на програмата, поради което не са били налице законови основания за удължаване на срока за съхранение на записа.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-98/29.12.2009 г. от Л.П. и В.Т. срещу “Б.Н.К.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

О.М. Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№5847/21.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.04.2010 г. /Протокол №14/ разгледа жалба вх.№5847/10.03.2010г. от В.А.П. срещу “Мобилтел” ЕАД.

На основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ по жалбата е образувано административно производство.

Жалбоподателката В.А.П. сезира Комисията с оплакване, че от месец са нарушени правата ѝ да общува свободно с когото пожелае. Посочва, че е клиент на “Мобилтел” ЕАД от години, но на 02.02.2010г. са започнали позвънявания на мобилния ѝ телефон и този на дъщеря ѝ, от лице, което тя не познава и на когото не му е предоставяла номера на телефона си. В жалбата се твърди, че това лице е открило номерата на телефоните, точните имена и адресите на други хора, които са включени в група, с която госпожа П. провежда безплатни разговори. Жалбоподателката предполага, че лицето извършило тези действия е бившият ѝ съпруг С.С.К., с който от години не поддържа връзка. По описания в жалбата начин е притесняван и адвоката на госпожа П. – М.П.

Жалбоподателката твърди, че е направила проучвания, от които е достигнала до извода, че достъпът до телефонният ѝ номер и другите ѝ лични данни би могъл да е станал посредством служители в “Мобилтел” ЕАД.

Госпожа П. иска от Комисията да ѝ укаже съдействие по изложения в жалбата проблем и да бъде прекратено телефонното насилие, което е упражнено над нея, както и да бъдат разкрити хората и начините, довели до този тормоз. В жалбата е посочено, че прокуратурата също е сезирана с този проблем.

На основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от “Мобилтел” ЕАД, като му е укажано да представи договора, сключен с жалбоподателката.

Мобилният оператор на 25.03.2010г. е уведомил Комисията, че при направена служебна справка в системата на дружеството е установено, че госпожа П. не е техен абонат.

Във връзка със служебното начало, залегнало в АПК, от жалбоподателката е изискано да уточни обстоятелствата дали жалбата е подадена и от името на дъщеря ѝ, както и да уточни срещу кой администратор на лични данни е насочена тя. Изискано е да представи копие от жалбата, с която е сезирала прокуратурата и номера на образуваната прокурорска преписка.

С молба от 08.04.2010г. госпожа П. уточнява, че жалбата, с която е сезирала Комисията е подадена само от нейно име. Посочила е номера на образуваната в Софийска районна прокуратура прокурорска преписка, като е пояснила, че текста на жалбата до прокуратурата е идентичен с този на жалбата до Комисията.

Госпожа П. уточнява, че търсената защита от КЗЛД, се състои в това да ѝ укаже съдействие за разкриване на начина и хората, които са помогнали да бъдат намерени номерата на мобилните ѝ телефони от бившия ѝ съпруг.

При така установената фактическа обстановка и от събраните писмени доказателства по административната преписка, Комисия за защита на личните данни, приема от правна страна следното:

Жалбата не е насочена към конкретен администратор на лични данни. С уточняващата молба от 08.04.2010г. госпожа П. е заявила, че не обвинява “Мобилтел” ЕАД за неправомерно разпространяване на номера на мобилния ѝ телефон.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите

лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Страни в административното производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, което се развива пред Комисията са: физическото лице, чиито лични данни са неправомерно обработени, с което са нарушени правата му по ЗЗЛД и администратор на лични данни, който е обработил данните.

В конкретния случай липсва пасивно легитимирана страна в образуваното административно производство. Жалбата не е насочена срещу конкретно лице. С нея се иска установяване на лицата, които са довели до знанието на бившия съпруг на жалбоподателката номера на мобилния ѝ телефон.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

На основание изложеното, Комисията приема че жалбата е недопустима, поради обстоятелството, че липсва пасивно легитимирана страна – конкретен администратор на лични данни – чл.27, ал.2, т.6 от АПК.

Жалбата е недопустима, поради липсата на правен интерес на жалбоподателката. Правният интерес, при възможно най-широкото разбиране за него, включва необходимостта от защита на нарушени или застрашени права и законни интереси. Госпожа П. е упражнила правото си на жалба пред прокуратурата преди да сезира Комисията, с която е потърсила защита на нарушените ѝ права.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата е недопустима, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба вх. №5847/10.03.2010г. от В.А.П. срещу “Мобилтел” ЕАД като недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-4/28.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.04.2010 г. /Протокол №15/ разглежда жалба вх.№ Ж-4/13.01.2010г. от С.К.Д.

На основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ по повод жалбата е образувано административно производство.

Жалбоподателят Д. сезира Комисията за това, че е направен опит за принудително събиране на по-голям обем лични данни от мобилните оператори във връзка с Правилата за регистриране на

предплатени СИМ карти. В жалбата е посочено, че при опита на господин Д. да регистрира настоящата си предплатена СИМ карта, както и закупуването на нова такава от мобилния оператор Ви-ваком, се е натъкнал на обстоятелството, че оператора събира по-голям обем лични данни от не-обходимото. При посещение в офиса на Глобул, служителите на дружеството са поискали да преснемат личната му карта с мотив, че така ще се удостовери верността на данните, които той е предоставил. Жалбоподателят е отказал да му бъде преснет документа му за самоличност и изразил желание да попълни заявление за преносимост на мобилния номер. При подаването на това заявление, отново му били поискани всичките лични данни. Във връзка с тези действия на служителите на мобилния оператор, господин Д. пожелал да сезира ръководството на компанията с жалба. Била му предложена бланка на жалба, в която следвало да попълни всичките си лични данни, както и да приложи ксерокопие на личната си карта. Жалбоподателят твърди, че нито в едни от офисите на мобилните оператори, които е посетил, не са му предоставили информация и съответно доказателства, че същите са регистрирани като администратор на лични данни. Единствено в офиса на "Мобилтел" АД, служителите се са съгласили да бъде направена редакция на бланката, в частта, относно даването от абоната съгласие за получаване на повиквания, SMS и други, свързани с маркетинговите проучвания на компанията.

Жалбоподателят протестира и не приема факта на доброволно предоставяне на лични данни, след като е задължен да попълни за всяка една от предлаганите мобилни услуги бланка, която е утвърдена и не търпи корекции. Господин Д. е искал в предложената му бланка да бъде дописано, че предоставя личните си данни единствено на мобилния оператор, който е регистриран като администратор на лични данни, като данните да не бъдат предоставяне на трети лица-дистрибутори. Това дописване на бланката било отказано на жалбоподателя. Отказано му било и да се впише, че не дава съгласието си администратора да обработва данни, свързани с местоположението му, в съответствие с чл.253, ал.3 от Закона за електронните съобщения.

Господин Д. смята, че дребния шрифт на бланките, които предлагат мобилните оператори е опит да бъдат измамени абонатите на дружествата. Моли Комисията за съдействие за прекратяване на тези действия от страна на мобилните оператори. Иска да бъде направена проверка от КЗЛД, от която да се установи дали се спазва издаденото задължително предписание на Комисията. При констатиране на нарушение на ЗЗЛД, на нарушителите да бъдат наложени санкции.

Моли Комисията, предоставените с жалбата лични данни да не бъдат давани под каквато й да е форма на продавачите на мобилни услуги.

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

При извършената проверка на редовността на жалбата се установи, че не е посочен конкретен администратор на лични данни, срещу който тя е насочена.

Във връзка с констатираните нередности в жалбата, на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА и принципа на служебното начало, залегнал в чл.9 от АПК, за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая е изпратено писмо изх.№И-318/03.02.2010г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателят, с което са му дадени разяснения, относно видовете производства които се развиват пред Комисията и реквизитите които трябва да съдържа искането. Изискано е от господин Д. в 7-дневен срок да уточни дали е сезирал КЗЛД с жалба и ако е така да посочи конкретен администратор на лични данни, срещу който тя е насочена. Уведомен е, че при не изпълнение в срок на дадените му указания жалбата ще бъде трансформирана в искане и ще бъдат предприети предвидените в ЗЗЛД действия. Писмото се е върнало в цялост, с отбелязване, че пратката е непотърсена. Изготвено е повторно писмо до жалбоподателя, което също се е върнало в цялост.

Комисия за защита на личните данни, след като обсъди събраните в административното производство писмени доказателства приема жалбата за недопустима. Основанията са следните:

Жалбата не е насочена към конкретен администратор на лични данни. В нея е посочено единствено и само, че мобилните оператори събират по-голям обем от данни отколкото е необходимо. Посочено е и нежеланието на компаниите да променят вече утвърдените бланки, които се попълват от абонатите на дружествата. Посочването на конкретен администратор на лични данни в жалбата е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ. Страни в административното производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, което се развива пред Комисията са: физическото лице, чийто лични данни са неправомерно обработени, с което са нарушени правата му по ЗЗЛД и администратор на лични данни, който е обработил данните.

На основание изложеното, Комисията приема жалбата за недопустима, поради обстоятелството, че липсва пасивно легитимирана страна – конкретен администратор на лични данни – чл.27, ал.2, т.6 от АПК.

В жалбата господин Д. изразява несъгласието си личните му данни, които се съдържат в нея, да бъдат предоставяни по каквато и да е форма на “продавачите на електронни мобилни услуги”. Условието, което е поставил жалбоподателят в жалбата, дори и да е конкретизирал администратора на лични данни, срещу когото тя е насочена, възпрепятства развиване на административното производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. Принципа на равенство на страните, заложен в чл.8 от Административно-процесуалния кодекс, налага ответната страна да бъде запозната с жалбата и всички документи, които са намират в административната преписка.

Въпреки обстоятелството, че жалбата няма да бъде разгледана по същество поради недопустимостта ѝ, Комисия за защита на личните данни във връзка с предоставените ѝ в чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД правомощия да осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на личните данни с решение, прието на редовно заседание, проведено на 28.04.2010г., възлага извършване на проверка на мобилните оператори “Космо България Мобайл” ЕАД, “Мобилтел” АД и “Българска телекомуникационна компания” АД, относно спазването на ЗЗЛД при осъществяване на процедурите по регистрация на предплатените услуги и преносимостта на телефонните номера.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.27, ал.2, т.6 от Административно-процесуалния кодекс и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №Ж-4/13.01.2010г. от С.К.Д. като недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 6131/28.04.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.04.2010 г. /Протокол №15/ разгледа жалба вх.№ 6131/19.03.2010г. от А.П.К.

На основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ по жалбата е образувано административно производство.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба рег.№6131/19.03.2010г. от А.П.К., подадена в качеството му на отстранен участник от конкурс за избор на управител на общинска фирма "К." ЕООД, организиран от община Я.. В жалбата се сочи, че конкурсът е открит със заповед №РД 02/0029 от 25.01.2010 г. на кмета на община Я.. В заповедта е посочено като изискване към кандидатите да представят в запечатан плик определен в заповедта набор от документи, в това число и документ за самоличност.

На 26.02.2010г. се е провел конкурса за избор на управител на общинската фирма. Председателят на конкурсната комисия обявил, че конкурса ще се проведе на два етапа. Първият етап ще включва проверка на представените от кандидатите документи и дали те съответстват на изискуемите се със заповедта. Вторият етап ще се проведе само между кандидатите, които са допуснати от първия етап и ще се отворят пликовете с техните бизнес планове.

Конкурсната комисия констатира, че жалбоподателят не е представил документа си за самоличност, съгласно изискването на т.1.2 буква "д", заложено в заповед №РД 02/0029/25.01.2010г. на кмета на общината. Господин К. е представил документа си за самоличност на конкурсната комисия, като обяснил, че не го е приложил към документите за участие, тъй като преценил, че това изискване е неизпълнимо, защото представлява нарушение на Закона за българските документи. Господин К. очаквал, че конкурсната комисия ще коригира техническата грешка в заповедта на кмета на Я., с която се изисква от кандидатите в конкурса да представят към документите за участие и документа си за самоличност. Конкурсната комисия е взела решение жалбоподателят да бъде отстранен от процедурата поради непредставяне на изискуемите се документи за участие.

Жалбоподателят направил възражение до конкурсната комисия във връзка с взетото от нея решение за отстраняването му. На възражението му било отговорено с писмо изх.№94АА/0124/04.03.2010г., подписано от кмета на община Я., с което го уведомили, че не е в правомощието на конкурсната комисия или на кмета на общината да промени решението на общински съвет Я., с което е взето решение да се открие конкурса и са определени необходимите документи за участие. Жалбоподателят бил уведомен, че общински съвет Я. е компетентен да се произнесе по поставените от него въпроси, в качеството му на принципал на общинското дружество.

Господин К. счита, че отстраняването му от процедурата за избор на управител на общинска фирма "К." ЕООД е неправомерно и моли Комисията, да се произнесе по жалбата. Жалбоподателят счита, че решението, с което ще се произнесе КЗЛД би му послужило пред конкурсната комисия за преразглеждане на нейното решение за отстраняването му.

Към жалбата са приложени: решение на ОбС Я. за откриване на процедура за избор на управител на фирма "К." ЕООД, заповед №РД 02/0029/25.01.2010г. на кмета на община Я. и писмо изх.№94АА/0124/04.03.2010г. на кмета на община Я..

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането, дата и подпис.

При извършената проверка на редовността на жалбата се установи, че не е посочен конкретен администратор на лични данни, срещу който тя е насочена.

Във връзка с констатираните нередности в жалбата, на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА и

принципа на служебното начало, залегнал в чл.9 от АПК, за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, до жалбоподателя е изпратено писмо изх.№6131/29.03.2010г. на Председателя на КЗЛД. С писмото е указано на господин К., да конкретизира администратора на лични данни, срещу когото е насочена жалбата и да посочи точно в какво се състои нарушението на правата му по ЗЗЛД. Посочена му е правната възможност да оспори актовете на ОбС Я. и кмета на общината, срока за оспорването и компетентния орган, който да разгледа жалбата му. Жалбоподателят не е изпълнил дадените му указания в срок.

Комисия за защита на личните данни, след като обсъди събраните в административното производство писмени доказателства намира за установено следното:

С решение на общински съвет Я., взето на двадесет и осмото му заседание, проведено на 04.12.2009г. по т.25 е решено да се проведе конкурс за избор на управител на общинска фирма "К." ЕООД. В т.2.2. от решението са определени необходимите документи за участие в конкурса. На основание чл.35, ал.2 от Наредбата на ОбС Я. за условията и реда, при които Общината упражнява правата си на собственост върху общинската част от капитала на търговските дружества /Наредбата/ е определено, че провеждането на конкурс за управител се организира от кмета на общината.

С Наредбата е определено, че общинският съвет упражнява правата си на едноличен собственик на капитала на едноличното дружество с ограничена отговорност и избира управител на дружеството. Договорът с управителя се сключва и прекратява от кмета на общината. В чл.61 от Наредбата е определено, че се създава регистър на общинските предприятия и на предприятията с общинско участие. В чл.62, ал.2 от Наредбата е определено какви данни се вписват в този регистър. В т.7 от цитираната разпоредба е записано, че в регистъра се вписва име, единен граждански номер и местожителство на членовете на органите на управление; представителство; име и ЕГН, адрес и местожителство на лицата, които представляват дружеството.

В чл.45, ал.3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ е предвидено, че актовете на общинския съвет могат да се оспорват пред съответния административен съд. Активно легитимираните лица, които могат да оспорят тези актове са: областният управител /чл.45, ал.4 и ал.8/, кмета на общината /чл.45, ал.5 и ал.8/, както и всяко друго лице, чиито права и законни интереси за нарушени с този акт. В конкретния случай, решението на общински съвет Я., по своята същност, представлява общ административен акт. Редът за оспорване на общи административни актове подробно е уреден в глава шеста /оспорване по административен ред/ и глава десета /оспорване по съдебен ред/ от АПК. Сроктът за оспорването им е 14-дневен от съобщаването им.

От представените към административната преписка доказателства не може да се установи кога жалбоподателят е уведомен за решението на ОбС Я. Най-ранната дата за узнаването може да се приеме датата на закупуване на конкурсната документация, уредена в т.5, тире 3 от заповедта на кмета на община Я. Към преписката липсват доказателства в насока, дали жалбоподателят е упражнил правото си на жалба срещу решението на ОбС Я. Това обстоятелство не променя факта, че компетентен да се произнесе, в случай на подадена от него жалба е или областният управител или съответният административен съд.

Със Заповед №РД 02/0029/25.01.2010г. на кмета на община Я. е наредено да се проведе конкурс за избор на управител на "К." ЕООД. Заповедта преповтаря решението на общински съвет Я. Тя също е общ административен акт, който подлежи на обжалване. Липсват доказателства за оспорването ѝ от страна на жалбоподателя.

Решенията на помощния орган-комисията, назначена да проведе конкурса, не са административни актове по смисъла на АПК и не подлежат на самостоятелен контрол. Тези решения, съгласно чл.35, ал.7 от Наредбата подлежат на утвърждаване от общинския съвет.

Действително в т.1.2 буква "д" от заповед №РД 02/0029/25.01.2010г. на кмета на община Я. като необходим документ, който следва да представи кандидат за участие в конкурса е документ за самоличност. Не посочено дали следва да се представи копие на документа и необходима ли е някаква специална заверка на това копие. Жалбоподателят е могъл да направи запитване до кмета на общината, с чиято заповед е открит конкурса за разясняване на това изискване преди провеждането му. Комисията приема, че липсата на инициатива от негова страна да защити правата си не е предпоставка за сезирането ѝ.

От приложените към административната преписка доказателства, може да се направи обосновано предположение, че е налице условието на чл.4, т.3 от ЗЗЛД, при наличието на което законодателят е предвидил, че обработването на лични данни на физическото лице е допустимо. Събирането на личните данни на участниците в конкурса са свързани с действия, предхождащи сключването на договор за управление на общинското дружество. С конклюдентните действия по депозиране на молба за участие в конкурса може да се приеме, че обработването на данните е по инициатива на физическото лице, за което се отнасят те. В случая може да се презюмира и изричното съгласие на физическото лице, данните му да бъдат обработени за целта на провеждания конкурс и в случай на спечелването му, сключване на договор за управление. В заключение и във връзка с правомощието на Комисията за защита на личните данни, дадено ѝ в чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, да осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защитата на личните данни може да се направи извода, въпреки, че жалбата няма да бъде разгледана по същество поради недопустимостта ѝ, че обработването на данните на участниците в конкурса от кмета на община Я. е допустимо. Обработването е извършено при наличие на условие, посочено в чл.4 от ЗЗЛД и при спазване на принципите, залегнали в чл.2 от ЗЗЛД.

Комисията приема жалбата за недопустима. Съображенията за това решение са следните:

Жалбата не е насочена към конкретен администратор на лични данни, което е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Страни в административното производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, което се развива пред Комисията са: физическото лице, чиито лични данни са неправомерно обработени, с което са нарушени правата му по ЗЗЛД и администратор на лични данни, който е обработил данните.

Господин К. не е посочил точно и ясно дали общински съвет Я. или кмета на община Я. неправомерно са обработили личните му данни. При това положение не може да се развие административно производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

В конкретния случай липсва пасивно легитимирана страна в образуваното административно производство – конкретен администратор на лични данни – чл.27, ал.2, т.6 от АПК. Жалбата не е насочена срещу конкретно лице. Търсената защита с жалбата е за промяна на решението на конкурсната комисия.

Жалбата е недопустима и поради липсата на правен интерес от търсената с нея защита – чл.27, ал.2, т.5 от АПК. С нея жалбоподателят не търси защита на нарушените си права по ЗЗЛД. Целта ѝ е чрез решението на Комисията да промени решението на конкурсната комисия за отстраняване на жалбоподателя от участие за процедурата за избор на управител на общинското дружество. С жалбата се иска ревизия на актове на орган на местно самоуправление и орган на изпълнителната власт. Контролът по отношение на законосъобразността на тези актове не е в компетенциите на Комисията.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.27, ал.2, т.5 от Административно-процесуалния кодекс и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №6131/19.03.2010г. от А.П.К. като недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 47/05.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 07.04.2010 г. постави на разглеждане жалба, рег. № Ж- 47/17.06.2008 г., подадена от Н.Й.Й. - изпълнителен директор на “8 - ми МАРТ” АД срещу частен съдебен изпълнител М.И.Б.

Постановено е решение №47/05.11.2008г. на КЗЛД, с което жалбата на Н.Й.Й. срещу частен съдебен изпълнител М.И.Б. е оставена без уважение.

Решението е оспорено от Н.Й.Й. пред Върховен административен съд. С решение №11767/12.10.2009г. ВАС III отделение е отменил решение №47/05.11.2008г. на КЗЛД и е върнал преписката на Комисията за ново произнасяне. Върховният административен съд - 5 чл. с-в с решение №2950/05.03.2010г. е оставил в сила решение №11767/12.10.2009г. на ВАС – III отделение.

Мотивите на съда за отмяната на оспорения административен акт - решение №47/05.11.2008г. са, че е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и нарушение на целта на закона.

Върховният административен съд - III отделение в своето решение №11767/12.10.2009г. е възприел, че за материалната законосъобразност на решението на Комисията е от значение да се установи, дали с действията си частен съдебен изпълнител (ЧСИ) М.И.Б. , по какъв начин и с каква цел е събрал лични данни на Н.Й.Й. , дали тези данни са се обработвали, дали са били предоставени на други лица и ако са предоставени на кого и с каква цел. Всяко действие на ЧСИ по събирането на лични данни, е включено в определението за обработване на лични данни, поради което изводите, залегнали в Решение №47/05.11.2008г. на Комисията за защита на личните данни са в противоречие с материалния закон. Съдът е отделил спорното от безспорното и е възприел, че няма спор в производство, че длъжник по изпълнителното дело на ЧСИ М.И.Б. е юридическото лице „8-ми март“ АД-София, а не физическото лице Н.Й.Й. .

Като порок на оспореното решение на КЗЛД, ВАС е възприел, че в решението си Комисията не е обсъдила твърденията, изложени в жалбата и не е отговорила на жалбоподателката дали с действията си ЧСИ М.И.Б. , по какъв начин и с каква цел е събрал лични данни на Н.Й.Й. , дали тези данни са се обработвали, дали са били предоставени на други лица и ако са предоставени на кого и с каква цел.

Предвид констатираната незаконосъобразност на решение №47/05.11.2008г. на Комисията, ВАС е отменил оспореният акт и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне. При постановяване на новото решение, Комисията следва да се произнесе по всички наведени в жалбата оплаквания и да отговори на всички направени искания в рамките на предоставените й в чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) правомощия.

На основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, във връзка с постъпила жалба рег.№ Ж- 47/17.06.2008 г. от Н.Й.Й. - изпълнителен директор на “8 - ми МАРТ” АД срещу частен съдебен изпълнител М.И.Б. е образувано административно производство пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД). В административното производство като заинтересована страна е конституирана Камарата на частните съдебни изпълнители.

На закрито заседание, проведено на 18.09.2008г. Комисията приема жалбата на Н.Й.Й. срещу ЧСИ М.И.Б. за допустима.

На основание чл.34, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ от ответната и заинтересованата страна в производството е изискано да изразят становището си по жалбата, както и да представят доказателства относими към спора.

Комисия за защита на личните данни, след като обсъди доводите на страните и събраните в административното производство писмени доказателства намира за установено следното:

На 14.11.2001г. от Софийски районен съд 71 състав по гр.д.№05884/2001г е издаден изпълнителен лист, с който се осъжда “8-ми март” АД да заплати на “Топлофикация София” ЕАД су-

мата от 1 721 884.61 лв. главница, както и мораторна и законна лихва върху тази сума.

С молба от 27.11.2001г. “Топлофикация София” ЕАД, е поискала от съдия-изпълнител при Софийски районен съд да извърши запор върху банковата сметка на длъжника, като се изпрати призовка за доброволно изпълнение на длъжника. Дружеството-длъжник е уведомено на 17.03.2008г., че изпълнителното дело е предадено на ЧСИ М.И.Б. за продължаване на изпълнението по делото. Поканено е да изплати дължимите суми по посочената банкова сметка на частния съдебен изпълнител. На 16.04.2008г. “8-ми март” ЕАД е уведомено, че на 17.04.2008г. ще се извърши опис на недвижими имоти-собственост на дружеството. Върху поканата е направено отбелязване, че същата е връчена на охраната на дружеството при отказ.

На заседание, проведено на 17 и 18 септември 2008г. Комисията приема решение за извършване на проверка на ЧСИ М.И.Б. по отношение на изложените в жалба рег.№Ж-47/17.06.2008г. твърдения.

На 29.09.2008г. е извършена проверка от проверяващ екип-служители на КЗЛД, за което е съставен констативен протокол. При проверката е установено, че частен съдебен изпълнител М.И.Б. е правил многократни опити да връчи книжа, по образуваното пред него изпълнително дело, на изпълнителния директор на “8-ми март” ЕАД, длъжник по изпълнителното дело, но не е успял. Невъзможността да се връчат книжата е породила необходимостта М.И.Б. да потърси в базата данни ЕСГРАОН информация за домашния адрес на госпожа Н.Й.Й., с цел връчване на книжата по изпълнителното дело. Посочените констатации са подробно описани в Констативен акт, рег. № към Ж-47/08/02.10.2008 г. На проверяващия екип от КЗЛД е предоставено Споразумение №4/15.01.2008г., сключено между ЧСИ М.И.Б. и Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ). Въз основа на споразумението МРРБ предоставя лични данни по смисъла на ЗЗЛД от национална база данни “Население”, поддържана от главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване” на М.И.Б. - ЧСИ. Правното основание, за предоставяне на данните е чл.16 от Закона за частните съдебни изпълнители във връзка с чл.4, ал.1, т.1 и т.6 от ЗЗЛД. В чл.5.3 от Споразумението е регламентиран обхвата на данните, до които има достъп частния съдебен изпълнител: име и ЕГН на длъжника, месторождение; постоянен и настоящ адрес; семейно положение; име, ЕГН и постоянен и настоящ адрес на неговите съпруг/а, деца, братя и сестри, майка и баща, за който се съдържат данни. В споразумението е записано, че предоставения обем на данните е пропорционален на целите, за които данните се обработват от потребителя.

Частните съдебни изпълнители, на собствено основание са администратори на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД. ЧСИ М.И.Б. е подал заявление до Комисията, за регистрацията му като администратор на лични данни.

По отношение на данните, които се съдържат в Национална база данни “Население”, до която Министерството на регионалното развитие и благоустройството е осигурило достъп на М.И.Б., съгласно споразумението, администратор е министерството, а ЧСИ М.И.Б. е обработващ личните данни.

Н.Й.Й. е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба срещу частен съдебен изпълнител М.И.Б. КЗЛД. Оплакванията на жалбоподателката са свързани с действията на ЧСИ М.И.Б., с които той е събрал по изпълнително дело №20088380400352, лични данни свързани с нея и с нейните близки.

Жалбата е подадена от госпожа Н.Й.Й. В жалбата няма индикация, че е подадена, както от името на госпожа Н.Й.Й., така и от нейните роднини, чиито данни също се съдържат в изпълнителното дело. Към жалбата не е приложено пълномощно, с което да се удостовери представителната власт на Н.Й.Й. да представлява близките си и пълномощие да подава жалба от тяхно име. На основание изложените констатации, Комисията приема, че жалбата, с която е сезирана е подадена единствено и само от госпожа Н.Й.Й. В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че всяко физическо лице може да уведоми Комисията за извършени нарушения на правата му по този закон. Правото на жалба е субективно потестативно право, което се упражнява по инициатива на лицето, чиито права са нарушени. Потестативните права са права-възможности. Характерно за потестативните права е, че те дават възможност на едно лице по своя воля едностранно да предизвиква

изменения в правната сфера на едно друго лице или група от лица. Потестативното право дава право да се породи един нов тип правоотношение, да го измени, да го прекрати или да го погаси. Служебното начало в този случай е изключено и административно производство не може да бъде образувано по отношение на лицата, които не са упражнили правото си на жалба. Във връзка с изложението, Комисията приема, че дължи произнасяне с настоящето решение, единствено и само по отношение на жалбоподателката - Н.Й.Й.

В жалбата е посочено, че през месец май 2008 г. в хода на изпълнителното дело, във връзка с взаимоотношения между две търговски дружества и с действията на частния съдебен изпълнител по това дело неправомерно са обработени личните данни на Н.Й.Й. Адвокатът по делото, представляващ "8 – ми март" АД е констатирал наличието на лични данни на Н.Й.Й. в папките по изпълнително дело № 20088380400352/2008 г. Жалбоподателката твърди, че не е давала съгласие за обработването на личните й данни от частен съдебен изпълнител М.И.Б. и иска от Комисията да се установи по какъв начин и с каква цел се обработват личните й данни и предоставяни ли са на трети лица.

Жалбоподателката иска от КЗЛД да бъде извършена цялостна проверка на частен съдебен изпълнител М.И.Б. относно спазването на нормативните актове в областта на защитата на личните данни.

На открито заседание на КЗЛД, проведено на 5.11.2008 г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката Н.Й.Й. се явява лично. Частен съдебен изпълнител М.И.Б. се явява, представляван от адвокати Александър Тонев и Цветелина Петкова. Явява се и представител на Камарата на частните съдебни изпълнители - Мариан Петков, който представя писмено становище.

Госпожа Н.Й.Й. изразява становище, че по изпълнителното дело длъжник е юридическото лице "8-ми МАРТ" АД, а не самата тя, като физическо лице или други нейни роднини, чиито лични данни фигурират в преписката. Счита, че като представляващ дружеството "8-ми МАРТ" АД не отговаря за задълженията на същото, в качеството си на физическо лице.

Камарата на частните съдебни изпълнители в качеството и на заинтересована страна е представила становище, съгласно което:

Частният съдебен изпълнител е лице, което е натоварено с публичноправни функции, за осъществяването на които са му предоставени правомощия дори по широки от тези на държавните съдебни изпълнители.

Частният съдебен изпълнител има право на достъп до регистри с данни, съдържащи информация за имуществото на задължените лица. Посочват разпоредбите на чл. 16, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) и чл. 431, ал. 3 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК). В становището се посочва, че достъп до изпълнителните дела имат само страните по изпълнителното производство и техните представители. Считат, че частен съдебен изпълнител М.И.Б. е действал в съответствие с чл. 2, ал. 2, т.1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 16, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители и ГПК и не е налице твърдяното от жалбоподателката административно нарушение.

От ответната страна - частен съдебен изпълнител - М.И.Б. , в качеството си на администратор на лични данни и представляван от горепосочените адвокати, изразява становище, че е спазено изискването за законосъобразност на обработването на личните данни, като се позовават на разпоредбата на чл. 22, ал. 3 от ЗЧСИ, съгласно която изнасянето на дела или документи от служебния архив извън кантората от компетентни органи се извършва само чрез копие и въз основа на писмен акт на съдия или прокурор. Заверените от частния съдебен изпълнител копия на дела и документи се предават срещу подпис на изрично и поименно посочено в акта длъжностно лице. Въз основа на посочените аргументи предлага на Комисията да отхвърли жалбата, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, от събраните писмени доказателства по административната преписка, Комисията за защита на личните данни, приема от правна страна следното:

М.И.Б. , в качеството му на частен съдебен изпълнител е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Той е изпълнил законово установеното му задължение предвидено в чл. 17 от ЗЗЛД, да подаде заявление до Комисията за регистрирането му като администратор на лични данни.

При обработване на личните данни на жалбоподателката чрез събиране и съхраняване,

съдържащи се в Национална база данни "Население", М.И.Б. е действал в качеството му на обработващ лични данни, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Администратор на данните, които се съдържат в Национална база данни "Население" е МРРБ. Данните са обработени от името на администратора. Те са предоставени по силата на споразумение №4/15.01.2008г., с което е спазено изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД отношенията между администратора и обработващия лични данни да се уредени с писмен договор, в който е определен обемът и задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. В член 5.2 от споразумението е определен обемът на данните, до които частният съдебен изпълнител ще има достъп във връзка с правомощията му, дадени в чл.16 от Закона за частните съдебни изпълнители. В чл.6 от споразумението са регламентирани задълженията на обработващия данните.

В решение №2950/05.03.2010г. на 5 чл. състав на ВАС съдът е възприел, че използването на личните данни на Н.Й.Й., за да бъдат връчени книжа по изпълнителното дело на представляваното от нея търговско дружество е в несъответствие с установени ред по чл.50 от ГПК. В чл.435 и сл. от ГПК е предвиден реда и начина на оспорване на действията на съдебния изпълнител. Компетентния орган да разгледа жалбата е окръжния съд по мястото на изпълнение. По административната преписка е представено определение №592/29.05.2008г. на Софийски градски съд, с което е оставена без уважение частната жалба на "8-ми март" АД срещу действия на ЧСИ М.И.Б. С определението съдът е констатирал, че от данните по изпълнителното дело се е установило, че ЧСИ М.И.Б. е изпратил призовка за доброволно изпълнение до длъжника. СГС е приел, че призовката е връчена на при условията на чл.50 от ГПК, поради което жалбата се явява неоснователна.

Комисията счита, че не е компетентния орган да се произнесе, дали М.И.Б. е извършил нарушение на установения ред за връчване на съобщението за доброволно изпълнение, още повече, че компетентния по този въпрос орган - СГС се е произнесъл с цитираното определение.

Върховният административен съд е констатирал, че в отмененото решение №47/05.11.2008г. на КЗЛД, административния орган не е обсъдил действията на ЧСИ, целта за събиране на личните данни на жалбоподателката и доколко, тяхното обработване, заедно с тези на близките ѝ е в съответствие на чл.1, ал.2 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В чл.2 от ЗЗЛД са регламентирани принципите при обработване на личните данни от администратор на лични данни, а именно: законосъобразно и добросъвестно (чл.2, ал.2, т. 1 ЗЗЛД); данните да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително, по начин несъвместим с целите (чл.2, ал.2, т. 2 ЗЗЛД); да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т. 3 ЗЗЛД); не на последно място, те трябва да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т. 5 ЗЗЛД).

Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия.

М.И.Б. е обработил по смисъла на §1, т1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на госпожа Н.Й.Й. Обработването на данните чрез събиране от Национална база данни "Население" е извършено в качеството му на обработващ личните данни. Обработването на личните данни чрез съхраняване и употреба е в изпълнение на дадените му със Закона за частните съдебни изпълнители правомощия във връзка с образуването пред него изпълнително дело № 20088380400352/2008г. и това обработване е извършено в качеството му на администратор на лични данни.

Разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗЗЛД определя целта на закона - да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот. Тази цел не е абсолютна. Идеята на ЗЗЛД е не да осуети

достъпа до информация, съдържаща лични данни, а този достъп да се извършва по начин, по който да бъдат гарантирани правата на физическите лица от неправомерно обработване на лични данни. В случая обработването на данните на Н.Й.Й. е извършено от овластено от закона лице, на което е държавата е възложила принудителното изпълнение на частни притезания.

Към момента на извършената проверка на администратора на лични данни ЧСИ М.И.Б. е констатирано, че не е съставена инструкция, с която да е регламентирана защитата на личните данни от незаконен достъп и да са определени техническите и организационни мерки и допустимия вид за защита. В решението си ВАС е изложил като мотив, че Комисията не е изяснила, доколко обработването на данните е било гарантирано, предвид констатираната липса на тази инструкция.

С молба от 01.10.2008г. М.И.Б. е представил към административната преписка Инструкция относно обработване на личните данни и защитата им от незаконен достъп в кантората на частен съдебен изпълнител М.И.Б. с рег. №838 по регистъра на Камарата на частните съдебни изпълнители. На титулната страница на инструкцията е поставен изх.№21212 от 01.10.2008г. Датата на инструкцията е след датата на извършване на проверката. С чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е определено, че отношенията между администратора и обработващия лични данни следва да са уредени с нормативен акт, писмен договор или друг акт на администратора. Отношенията в конкретния случай между администратора на лични данни МРРБ и обработващия ЧСИ М.И.Б. са регламентирани със споразумение №4/15.01.2008г. Липсата на съставена инструкция от ЧСИ М.И.Б. за техническите и организационните мерки на защита на личните данни, констатирана към 29.09.2008г. при проверката от служители на КЗЛД не е достатъчна предпоставка да се приеме, че не са гарантирани данните на жалбоподателката. От събраните доказателства, а и от изложените твърдения на госпожа Н.Й.Й. не се доказва по безспорен начин, че до данните ѝ е имало неправомерен достъп и той се дължи именно на липсата на тази инструкция.

В настоящето административно производство не е спорно, че субект по изпълнителното дело е “8-ми март” АД, а не жалбоподателката. Н.Й.Й., участва в съвета на директорите и представлява дружеството. Този факт се установява от удостоверение от 31.01.2008г. по ф.д. №13804/1992г. на СГС.

С жалбата си Н.Й.Й. иска от Комисията да установи по какъв начин и с каква цел М.И.Б. е събрал личните ѝ данни, дали данните се обработват, предоставяни ли са на трети лица и в случай, че това е така, да се установи на кога и с каква цел.

От събраните доказателства към административната преписка, Комисията установи следното:

Начинът, по който ЧСИ М.И.Б. се е снабдил с личните данни на жалбоподателката е чрез извършена от него служебна проверка в Национална база данни “Население”, до която той има достъп съгласно споразумение с МРРБ. Целта на събиране на данните е била във връзка с образуваното пред него изпълнително дело № 20088380400352/2008г. Данните на жалбоподателката са обработени по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД чрез събиране, съхраняване и разкриване чрез предаване. Видно от доказателствата данните са предоставени на Софийски градски съд. Предоставянето на данните е извършено по повод подадената от “8-ми март” АД, частна жалба срещу действията на частния съдебен изпълнител, по която е образувано частно гражданско дело №2421/2008г.

От направения анализ на доказателствата, Комисията установи, че обработване на личните данни на Н.Й.Й. от ЧСИ М.И.Б. е извършено при спазване на принципите на чл.2 от ЗЗЛД и при наличието на условието на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД - нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба, рег. № Ж - 47/17.06.2008 г. от Н.Й.Й. срещу администратор на лични данни-частен съдебен изпълнител, рег. № 838 М.И.Б.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ В- 2466 / 12.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.05.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № В- 2466/01.02.2010 г. от Т.С.М. от гр. Б. срещу В.В.

С решение от 31.03.2010 г. (Протокол № 11) на основание чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) Комисията конституира Агенцията за социално подпомагане в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД като ответна страна по жалбата и като заинтересована страна- Дирекция “Социално подпомагане”- гр. Б.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката- Т.С.М. не се явява, не изпраща процесуален представител, не ангажира нови доказателства.

За Агенцията за социално подпомагане се явява адв. Францов.

За Дирекция “Социално подпомагане”- гр. Б. се явява директорът на дирекцията г-н В.В.

На 01.02.2010 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба, служебно препратена от Комисията за защита от дискриминация, с рег. № В-2466/ 01.02.2010 г. от Т.С.М. срещу В.В. - директор на дирекция “Социално подпомагане”- Б. С нея жалбоподателката сезира за нарушени нейни права от страна на В.В. , изразяващи се в разпространение на информация за здравословното ѝ състояние от страна на ответника. За целта се излагат следните факти:

Основаният в гр. Б. комитет за разкриване на нарушенията в социалната система в гр. Б., един от основателите на който е Т.С.М. , сезира Областният съвет- Б. с жалба срещу В.В. - директор на дирекция “Социално подпомагане”- Б. , в резултат на което срещу последния е образувана проверка от страна на Министерството на труда и социалната политика.

Според твърденията в жалбата за провежданата срещу него кампания от споменатия комитет В.В. подава жалба в Районна прокуратура- Б. под № 12435/ 05.11.2009 г., в която цитира, че жалбоподателката е психично болна и се лекува от шизофрения. Твърди се, че ответникът разпространява тази информация в различни институции, включително и в офиса на партия “ГЕРБ” в Б. , чийто член е Т.С.М.

Жалбоподателката сочи, че с действията си В.В. уронва авторитета ѝ пред познати и непознати лица, което е в разрез с основната задача на социалните работници, а именно- да работят за интеграцията на болните хора в обществото.

Изразени са опасения, че действията на ответника са продиктувани и от чувството му на неприязън към лица, завършили образованието си в СУ “Кл. Охридски” (жалбоподателката е възпитаничка на него), тъй като самият той е завършил Бургаски свободен университет и лансира един-

ствено възпитаници на същия този университет.

Видно от твърденията в жалбата, както и приложеното към нея копие на експертно решение на ТЕЛК, жалбоподателката притежава III група инвалидност с диагноза параноидна шизофрения.

С Решение от 17.02.2010 г. (Протокол № 6) Комисията решава да бъдат изискани становища, респ. представяне на относими към случая писмени доказателства, от В.В. - директор на дирекция "Социално подпомагане"- Б. , информация от Районна прокуратура- Б. и Агенцията за социално подпомагане.

С писмо вх. № В- 2466/10/10.03.2010 г. от страна на Агенцията за социално подпомагане уведомяват Комисията, че е извършена проверка по изложените в жалбата твърдения, при което не е констатирано нарушение на ЗЗЛД от страна на В.В. В подкрепа на така изразеното становище се сочат и предприетите от органите на МВР действия спрямо жалбоподателката, свързани със съставянето на предупредителен протокол от 28.01.2010 г. с указания "да не отправя закани и заплахи, да не разгласява позорни обстоятелства, да не извършва самоуправни действия спрямо В.В., като всички спорни въпроси да се решават по установения ред".

С писмо вх. № В- 2466/10/12.03.2010 г. от страна на В.В. се представя становище, в което изтъква, че предприетите действия от негова страна спрямо жалбоподателката са резултат от действията ѝ, свързани с депозиране на жалби, писма, сигнали, целящи да компроментират него и институцията, която представлява.

С писмо вх. № В- 2466/10/10.03.2010 г. Районна прокуратура- Б. изпраща копия от материалите по пр. № 12435/2009 г. по описа на РП- Б. , която е заведена по повод сигнално писмо от В.В. - директор на Дирекция "СП"- Б. , депозирано в РП- Б. на 30.10.2009 г. С постановление от 03.11.2009 г. на основание чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, е възложено на Второ РУ на МВР- Б. извършването на проверка на данните, съдържащи се в писмото и приложените към него документи. Преписката е решена с резолюция "ПР-06" и са взети предупредителни мерки по чл. 56 от ЗМВР. Видно от представените материали по преписката, от 1997 г. жалбоподателката периодично предявява претенции спрямо множество институции, като предмет на атаките ѝ в голяма част се явява В.В. в качеството му на директор на "СП"- Б. , във връзка с което работата на дирекцията често е затруднявана от инспекции, проверки, ревизии, провокирани от действията на Т.С. Предвид необходимостта многократно да се излагат становища и обяснения до контролните органи, през 2000 г. В.В. е изискал информация от Център за психично здраве- Б. , от който с писмо № 479/18.07.2000 г. изразяват становище че поведението на Т.С.М. вероятно се дължи на налудно-болестни мотиви, тъй като последната се води на диспансерен отчет с диагноза параноидна шизофрения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима на редовно заседание на КЗЛД, проведено на 31.03.2010 г. (Протокол № 11).

Разгледана по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Т.С.М. сезира КЗЛД с жалба срещу действията на Агенцията за социално подпомагане в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, свързани със считаните от нея за неправомерни по отношение предоставянето на достъп до нейните лични данни на Районна прокуратура- гр. Б.

Твърденията на жалбоподателката за неправомерно предоставен достъп до личните ѝ данни се опровергават от събраните доказателства към административната преписка.

Предоставянето на информация за здравния статус на Т.С.М. на РП-Б. от страна на В.В. не следва да се счита за неправомерно разпространение на въпросната информация, тъй като достъпът до нея на практика е ограничен в рамките на производството пред прокуратурата, респ. на страниците в него.

В качеството си на обработващ лични данни Дирекция “Социално подпомагане”- Б. е длъжна да обработва личните данни законосъобразно и добросъвестно. Основанията за допустимостта на обработването са изброени в чл. 4 от ЗЗЛД, като ал. 1, т. 5 от същия изисква обработването на лични данни да е обусловено от наличието на обществен интерес. Допустимостта на обработването на лични данни от специална категория е обвързвана с наличието на една от предпоставките на чл. 5 от ЗЗЛД, която позволява обработването на лични данни при необходимост от установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред. Видно от събраните по преписката доказателства между страните по жалбата съществува конфликт, в който г-жа Т.С.М. отправя нападки срещу г-н В.В. в качеството му на длъжностно лице. С оглед на създалата се ситуация, която очевидно затруднява работата на един държавен орган, В.В. се обръща към Б. ката районна прокуратура, като към сигнала си прилага и писмо на Центъра за психично здраве “Проф. Д-р Иван Темков”- Б. (изх. № 479/18.07.2000 г.), в което се уточнява, че жалбоподателката се води на диспансерен отчет и тези нейни действия вероятно се дължат на болестното ѝ състояние. Така предприетите действия от страна на директора на Дирекция “Социално подпомагане” са продиктувани от необходимостта да бъде защитен имиджа и доверието на обществото в авторитетна държавна институция, което от своя страна е свързано и с оправдаване на обществен интерес с оглед стриктно придържане към ефективното изпълнение на законово дефинираните дейности на дирекцията и ограничаване на действията на трети лица, насочени към възпрепятстване на същите тези дейности.

С оглед гореизложеното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № В- 2466/01.02.2010 г. от Т.С.М. от гр. Б. срещу Агенцията за социално подпомагане.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5808/ 12.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.05.2010 г. /Протокол №17/, на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 5808/ 08.03.2010 г. от В.П.Д. срещу “БНБППФ” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, взето на закрито заседание, проведено на 07.04.2010 г. е прието, че жалбата е процесуално допустима. Конституирана като ответна страна в производството е “БНБППФ” ЕАД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- “БНБППФ” ЕАД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление пред Комисията за регистрацията му като администратор на лични данни.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че в началото на 2006г. е закупил от Техномаркет техника с кредит от JetFinance International. Срокът за погасяване на кредита е бил една година от сключване на договора. Жалбоподателят предсрочно е погасил кредита си към дружеството, с което счита, че договорните му взаимоотношения са се прекратили. Нуждата от обработване на личните му данни, във връзка с договорните взаимоотношения е отпаднала и администратора на лични данни на основание чл.25 от Закона за защита на личните данни е трябвало да ги унищожи или да ги съхранява като анонимни данни.

През месец октомври 2009г. господин Д. е получил в пощенската си кутия рекламна брошура от името на “БНППЛФ” ЕАД. Това, което го е провокирало, е че писмото е било адресирано до него и дружеството не е спазило разпоредбите на ЗЗЛД и продължава да обработва свързаните с него лични данни с маркетингова цел, различна от целта на обработване на данните във връзка с договорните им взаимоотношения.

Господин Д. се е обадил на администратора на лични данни по телефона и информирал операторката, че с тези си действия дружеството нарушава ЗЗЛД. В жалбата се твърди, че неколкратно господин Д. изрично е настоявал личните му данни да бъдат изтрети, да се вземат мерки данните да бъдат заличени и обработването на данните му да бъде прекратено.

На 04.03.2010г. жалбоподателят отново е получил рекламна брошура за друга промоция на “БНППЛБ” ЕАД.

Валери Д. иска от Комисията, да наложи административно наказание по ЗЗЛД на “БНППЛБ” ЕАД, за извършените от нея нарушения на правата му по закон.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на “БНПППФ” ЕАД, както да представи копие от сключения с жалбоподателя договор за кредит.

В депозираното на 26.03.2010 г. становище от ответната страна е уточнено, че дружеството е сключило договор с В.Д. на 10.03.2006 г. и задължението по договора е изплатено на 20.04.2006 г. Личните данни, които се съдържат в договора са предоставени лично от господин Д. и са събрани на основание чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, в редакцията му към 2006 г. Дружеството приема, че кредитополучателят е дал изричното си съгласие данните, свързани с него, да бъдат обработени във връзка със сключването на договора и неговото изпълнение. Излага се като довод, че при сключване на договора господин Д. е дал изричното си съгласие компанията да съхранява информацията от договора и информация, придобита във връзка с обработването на данните му, включително информацията да се използва от компанията за предлагане на други стоки и услуги.

В становището е отразено, че на основание чл.15, ал.2 от Наредба №26 за финансовите институции на Българска народна банка в сила от 18.05.2009г., срокът за съхранение на договорите за кредит, в това число и цялата информация събрана във връзка с тези договори е удължен на 5 години. Срокът тече от датата на изплащане на последната вноска по договора. До влизането в сила на Наредба №26 на БНБ срокът за съхранение на договорите за кредит и информацията по тях е определен в чл.42, ал.1, т.5 от Закона за счетоводството. Срокът е бил 3 години, а реда за съхраняване на информацията е определен в Закона за националния архивен фонд.

“БНПППФ” ЕАД излага твърдения, че при извършена вътрешна проверка не е открита информация на какъвто и да било носител, която да индикира изразеното от В.Д. волеизявление, че не

желае личните му данни да бъдат използвани за маркетингови цели. Поради липсата на изрично изразена воля от страна на жалбоподателя за несъгласието му личните му данни да бъдат обработвани за целите на маркетинга, са му изпратени рекламните материали на дружеството.

Дружеството заявява, че ще счита сигнала на В.Д. до КЗЛД за изрично волеизявление по смисъла на чл.34а, ал.1, т.2 от ЗЗЛД и приема, че с това действие лицето е оттеглило съгласието си личните му данни да бъдат използвани за директен маркетинг. Уведомява Комисията, че обработването на данните на жалбоподателя за предоставяне на информация за стоки и услуги на компанията е прекратено. Изразява мнение, че след като физическото лице, за което се отнасят данните е дало съгласието си те да бъдат обработвани за целите на директния маркетинг, то няма нарушаване на правата му по ЗЗЛД.

Към становището са приложени: копие от договор от 10.03.2006г. за кредит за покупка на стоки и услуги с номер CREN-01137791; декларация от господин Д. от 10.03.2006г.; копие на личната му карта и пълномощно №2520/2009г.

С писмо от 26.03.2010г. В.Д., уведомява Комисията, че не разполага с копие от договора за кредит и че е направил постъпки пред дружеството за снабдяване с него. Като допълнително обстоятелство към жалбата посочва, че на 09.03.2010г. на мобилния си телефон е получил кратко съобщение, с което го информират за кредит, който се предлага от "БНПППФ" ЕАД. Към молбата са приложени рекламните брошури, които жалбоподателят е получил.

С решение на Комисия за защита на личните данни, взето на основание чл.38, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПД-КЗЛДНА/, е насрочено открито заседание на 12.05.2010г. за разглеждане на жалбата по същество. За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

На откритото заседание жалбоподателят се явява лично. Ответната страна се представлява от юрисконсулти В.В. и Л.Д., надлежно упълномощени.

На откритото заседание жалбоподателят заявява, без твърденията му да са скрепени с доказателства, че през месец октомври 2009г. е провел телефонен разговор със служител на фирма "БНПППЮ" ЕАД. Представителят на ответната страна юрисконсулт Вълканов заявява, че е извършена проверка на постъпилите по телефона жалби, от която се е установило, че няма регистрирана жалба от господин Д.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване на достъпа на лицата да тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защитата на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано чрез един или повече специфични признаци. На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързано с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. На следващо място, за реализирането на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни.

От събраните по административната преписка доказателства, може да се направи извод, че администраторът на лични данни "БНПППФ" ЕАД обработва личните данни на жалбоподателя по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. В сключения договор между тях №CREX-01137791 за кредит и покупка на стоки и услуги от 10.03.2006г. е уговорено, че кредитополучателят /жалбоподателят/ дава съгласието си кредиторът /администраторът на лични данни/ да съхранява договора и цялата придобита информация в база данни на всякакъв носител, както и да използва информацията, за да предлага на кредитополучателя други стоки и услуги.

В последния абзац от договора е уговорено, че кредитополучателят /жалбоподателят/ дава

съгласието си “Д.Ф.И.” АД /”БНПППФ” ЕАД/, да съхранява договора и цялата придобита във връзка с договора информация, както и да го уведомява по телефон, факс, електронна поща, обикновена поща или чрез куриерска услуга, лично, чрез представител, дистрибутор или чрез други информационни средства за статуса на кредита, характера и размера на погасителните вноски по отпускани кредити, нови финансови продукти или услуги.

Към административната преписка е представена и декларация от жалбоподателя от 10.03.2006г., с която декларира, че дава съгласието си администраторът на лични данни да обработва свързаните с него данни.

В заявлението за регистрация на “БНПППФ” ЕАД е посочено, че данните от регистър “Кредитна база” се съхраняват 5 години след датата на изплащане на кредита. Правното основание за срока на съхранение на данните е чл.15, ал.2 от Наредбата, издадена от БНБ, обнародвана в ДВ бр.36/15.05.2009г. Кредитната институция е задължена да съхранява информацията по сключените договори, в частност тези за кредит, и на основание чл.8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и чл.42, ал.1, т.5 и чл.42, ал.2 от Закона за счетоводството.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил посочената в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД възможност, от една страна, на администраторите на лични данни сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Жалбоподателят има сключен договор с “БНПППФ” ЕАД. Личните му данни са събрани по повод сключването на договора. Те са предоставени от физическото лице, което е подписало декларация, с която декларира съгласието си, данните му да бъдат обработвани за целите на договора.

С подписване на договора, жалбоподателят е изразил съгласието си, свързаните с него данни да бъдат обработвани и за целите на директния маркетинг. В т.2 от чл.4 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че при наличието на условието-изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, обработването им е допустимо. В цитираната разпоредба не е предвидена формата на съгласието, от което може да се направи извода, че то може да се изрази и чрез конклюдентни действия. В конкретния случай жалбоподателят е изразил съгласието си чрез подписването на договора, в който има клауза за изразяване на съгласие данните му да бъдат обработвани, съхранявани и използвани за целите на директния маркетинг.

Обработването на данните е извършено и при наличието на още една от предпоставките, посочени в чл.4 от ЗЗЛД-нормативно установено задължение на администратора на лични данни. С Наредба №26/23.04.2009г. за финансовите институции, администраторът е задължен да съхранява цялата информация и документи относно осъществяваната от него дейност най-малко 5 години. Срокът за съхранение, свързан със сключените договори, започва да тече от датата на прекратяване на договорните отношения. Договорът с жалбоподателя е сключен на 10.03.2006г. Според твърденията на администратора на лични данни, задължението по договора е изплатено на 20.04.2006г. Срокът за съхраняване на информацията, по действащото по това време законодателство е бил 3 години и е удължен на 5 години с влизане в сила на Наредба №26 на БНБ. Към момента на обработване на данните на жалбоподателя и сезирането на Комисията, срокът за съхранението им не е изтекъл и за администратора на лични данни остава задължението да ги съхранява до изтичането му.

Не се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят се е възползвал от дадената му правна възможност с разпоредбата на чл.34а, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

В изразеното становище от ответната страна, е възприето, че с подаване на жалбата до КЗЛД, господин Д. е направил възражение срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг и администратора на лични данни. “БНПППФ” ЕАД приема оттеглянето на даденото със сключване на договора съгласие, за обработване на данните за тази цел. Това твърдение се възприема и от Комисията.

Обработването на личните данни е извършено при наличието на посочените в чл.4, ал.1, т.1 и т.3 от ЗЗЛД условия, поради което същото е допустимо.

Личните данни на жалбоподателя са обработени при спазване на принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни: законосъобразно и добросъвестно, данните са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин несъвместим с целите. Те са съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

С оглед изложеното Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на “БНПППФ” като администратор на лични данни е законосъобразно, поради което жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№5808/08.03.2010г. от В.П.Д. срещу “БНПППФ” ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№5682/26.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 26.05.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 5682/01.03.2010 г., подадена от Б.Н.Н. срещу “М.” ООД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят сезира Комисията за защита на личните данни с оплакване, че на 05.02.2010г. разбрал от бивши колеги, че фирма “М.” ООД е разпространила негови лични данни (три имена и единен граждански номер) на голям брой лица чрез изпращане на писма по електронната поща и по факса. Жалбоподателят твърди, че личните му данни са разпространени без неговото съгласие. Управителят на фирмата е разпоредил на служител от офиса в гр. Б. да разпрати писмата до клиенти на фирмата, които писма съдържат данните на господин Б.Н.Н.

Жалбоподателят иска от Комисията, да бъде извършена проверка и да бъде прекратено разпространението на личните му данни.

Към жалбата е приложено като доказателство, уведомително писмо от фирма “ М.” с дата 26.01.2010 г.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на “М.” ООД.

На основание чл.44, ал.1 от АПК от посочените в жалбата фирми, клиенти на “М.” ООД е изискано да дадат писмени сведения, дали са получавали уведомителното писмо, и в случай на получаването му, да представят информация за начина, по който са го получили.

На 22.03.2010г. в КЗЛД е постъпило становище от “М.” ООД, в което е посочено, че жалбоподателят е бивш служител на фирмата и е освободен от работа на 27.02.2010 г. В становището се пояснява, че поради спецификата на дейността на фирмата, а именно: доставка и монтаж на системи за сигурност и охрана, клиентите на фирмата изискват информация, относно служителите, изпълняващи монтажните работи на системите. “М.” ООД многократно е предоставяла информация на

своите клиенти за служителите си. Целта на предоставяната информация е била да се извършат проверки за евентуални криминални прояви и връзка с престъпни групи на тези лица. В становището се посочва, че това е честа практика поради естеството на обектите и режима на работа в тях. В процеса на сервизна поддръжка, служителите-изпълнители имали достъп до системи, от които зависи нормалното функциониране на обектите, а именно: антитерористични бариери в Лукойл, системи за охрана на стоки в магазини срещу кражби, системи за контрол на достъп и видеонаблюдение и др. „М.“ ООД регистрирала опити за злоупотреба на жалбоподателя и на негови колеги спрямо клиенти на фирмата, изразяващи се в нерегламентирано влизане чрез Интернет от личните им компютри в режимите на настройки на дискови записващи устройства на системи за наблюдение, опити за промяна на параметри, изключване и разстройване на системи за охрана, манипулиране на хотелски системи за достъп и сигурност. Информацията, с която разполагат служителите на фирмата, ги прави потенциално опасни за извършване на действия в ущърб на „М.“ ООД и на нейните клиенти. В тази връзка се е породила нуждата, дружеството да уведоми клиентите си, че конкретен служител вече не работи във фирмата. Информацията, която се съдържа в уведомителното писмо, била предоставяна и друг път на клиентите на „М.“ ООД във връзка с дейностите по изграждане на охранителните системи за сигурност и според дружеството, не представлява тайна за клиентите на фирмата.

Във връзка с установяване на действителните факти по твърдения в жалбата обстоятелства и изисканите сведения от фирмите, клиенти на „М.“ ООД, в КЗЛД е постъпила информация, както следва:

„С.Т.К.“ ЕООД уведомява Комисията, че е получила писмо от фирма „М.“ ООД с дата 26.02.2010г., което съдържа трите имена и единният граждански номер на жалбоподателя. Писмото е изпратено по факс на 02.02.2010г.

„К.И.“ ЕООД заявява, че не са получавали соченото в жалбата уведомително писмо.

Фирма „М.56“ ЕООД, от която също е изискана информация за това, дали е получила уведомително писмо, е получила писмото, изпратено от Комисията на 07.03.2010г. Даденият срок за изпълнение на указанията е изтекъл на 15.03.2010г., като отговор не е получен.

„Л.Л.Т.И.“ ООД също е получила писмото, срокът за отговор е изтекъл на 06.04.2010г., но такъв не е депозиран в Комисията.

За да се произнесе по жалба, рег. № 5682/01.03.2010 г., подадена от Б.Н.Н. срещу „М.“ ООД, Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, прието на заседание, проведено на 28.04.2010г. жалбата е обявена за процесуално допустима.

На откритото заседание, насрочено за 26.05.2010г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят се явява лично. Ответната страна се представлява от Ц.Й. и Н.С. – управители на дружеството.

Страните са уведомени за правната възможност по чл.20 от АПК да сключат споразумение по предмета на спора.

От събраните в производството писмени доказателства се намира за установено следното:

Жалбоподателят е сключил трудов договор на 27.09.2009г. с „М.“ ООД. С молба от 27.01.2010г. до управителя на фирмата, Б.Н.Н. е поискал да бъде прекратено трудовото му правоотношение по взаимно съгласие, считано от същата дата.

Към жалбата е представено уведомително писмо от името на „М.“ с дата 26.01.2010г. без определен конкретен адресат. Писмото е подписано и подпечатано с печата на фирмата. С писмото се уведомяват клиентите на дружеството, че лицето Б.Н.Н. Б.Н.Н. е освободен от работа и считано от датата на освобождаването му, действията му по никакъв начин не могат да се обвързват с дейността на фирмата. В уведомителното писмо, жалбоподателят е идентифициран, както с посочване на трите му имена, така и с изписване на единият му граждански номер. Информацията, която се съдържа в писмото, представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

„М.“ ООД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Администраторът е заявил пред Комисията, че води един регистър с наименование „трудова досиета“. Посоченото нормативното основание, на което се обработват данните е Кодекса на труда,

Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване.

В §1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба разкриване чрез предаване, разпространение, предоставяне, актуализиране или комбинирание и т.н.

В уведомителното писмо на фирма “М.” ООД до контрагентите ѝ е посочено, че жалбоподател е освободен от фирмата на 26.01.2010г., а в изразеното писмено становище на ответната страна е посочена датата 27.01.2010г., като дата на освобождаването му. Във връзка с уточняване на обстоятелството, на коя дата са прекратени договорните отношения е изискано от администратора на лични данни, да представи допълнително заверен препис от договора с жалбоподателя, както и доказателства за датата на прекратяване на взаимоотношенията. От представените доказателства се установи, че датата на прекратяване на трудовия договор с жалбоподателят е 27.01.2010г.

На основание изложеното, Комисията приема, че личните данни на господин Б.Н.Н. са обработвани от администратора на лични данни при наличието на условието, визирано в чл.4, т.3 от ЗЗЛД.

От изисканата от трети - неучастващи в административното производство лица информация се установява, че са изпратени уведомителни писма от фирма “М.” ООД до нейни контрагенти. В уведомителните писма са посочени лични данни на жалбоподателя, а именно: три имена, единият му граждански номер и информация за прекратените му трудови правоотношения. Обстоятелството, че данните на жалбоподателя са разпространени чрез уведомителното писмо се потвърждава и от ответната страна. В изразеното писмено становище до Комисията се посочва, че многократно “М.” ООД е предоставяла на клиентите си информация, съдържаща лични данни на служителите във фирмата и че това представлява общоприета практика, наложена от естеството на дейността на фирмата, обектите и режима на работа в тях. В изразеното становище не се отрича факта, че фирмата е разпратила уведомителното писмо, поради което Комисията приема, че това обстоятелство е безспорно установено.

Ответната страна излага твърдения, че данните на жалбоподателя са предоставени само на фирми, които на собствено основание са администратори на лични данни.

Предвид твърдението следва да се посочи, че при обработване на данните, чрез тяхното разпространяване следва да е налице условие за допустимост на действието по обработване на личните данни (чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД). В конкретния случай за разпространението на личните данни на жалбоподателя на трети лица не е налице условие за допустимост.

С разпространяването на личните данни на жалбоподателя, до клиенти на администратора на лични данни са надхвърлени целите, за които данните са събрани и обработени. Нарушен е принципа на съразмерност и пропорционалност, визиран в чл.2 от ЗЗЛД. Личните данни на господин Б.Н.Н. са обработени допълнително по начин, несъвместим с целите, за които са събрани, а именно: договорните взаимоотношения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че „М.” ООД чрез представляващите го лица – Н.И.С.-Й. и Ц.К.И. на 26.01.2010г. в гр. Б. е извършило административно нарушение изразяващо се в неправомерно обработване личните данни на Б.Н.Н. С действията си „М.” ООД е нарушила принципа на пропорционалност, посочен в чл.2, ал.2, т.3

от ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателя. Освен това при обработването на свързаните с Б.Н.Н. лични данни не е било налице, нито едно от посочените в чл.4 от ЗЗЛД условия. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извърши при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Администраторът на лични данни не е уведомил жалбоподателят, че личните му данни ще се предоставят на трети лица, с което не е изпълнил задължението си по чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

На основание чл.10, ал.1 т.1 от Закона за защита на личните данни КЗЛД осъществява цялостен контрол в областта за спазване на нормативните актове в областта на защитата на личните данни. В изпълнение на това й правомощие Комисията извърши проверка на представените към административната приписка доказателства и установи, че освен личните данни на жалбоподателят, по сходен неправомерен начин са обработени данните и на друг служител на “М.” ООД – С.Т.С. Комисията приема, че този факт представлява утежняващо вината на администратора на лични данни, обстоятелство, което ще се вземе под внимание при определяне на размера на налаганото административно наказание.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. №5682/01.03.2010, подадена от Б.Н.Н. срещу “М.” ООД.
2. Налага на “М.” ООД, ЕИК 130671084, седалище: гр. С. , имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за нарушаване на чл.2 ал.2, т.3 от ЗЗЛД, осъществено чрез действия по неправомерно обработване на лични данни, посочени в мотивите на настоящето решение. Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6672/26.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на закрито заседание, проведено на 26.05.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № 6672/ 15.04.2010 г. от Т.Х.Б. срещу Националната агенция по приходите, дирекция СДО-П. към Министерството на финансите и Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че личните му данни са неправомерно обра-

ботени от Национална агенция по приходите, Дирекция “СДО-П.” към Министерство на финансите и Агенция по заетостта към Министерството на труда и социалната политика. В жалбата е изложена следната фактическа обстановка:

В края на месец февруари, жалбоподателят е получил писмено съобщение от НАП Дирекция “СДО-П.”, в което е посочено, че във връзка с негов сигнал вх.№94-00-7615/18.12.2009г. са предприети действия от приходната агенция спрямо “Х.” ЕООД. Със съобщението жалбоподателят е уведомен, че съгласно разпоредбата на чл.72 от ДОПК, информацията касаеща установените факти и обстоятелства, при проверката представляват данъчно-осигурителна информация, която не може да му бъде предоставена. Посочен е и реда, за получаването ѝ.

По същото време, когато е извършена проверката от НАП, Дирекция “СДО-П.” е извършена и проверка от Агенция по заетостта. Проверката от Агенция по заетостта е инициирана, отново по сигнал на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че господин Т.Х.Б. не е подписвал и подавал сигнали до НАП и Агенция по заетостта. Жалбоподателят счита, че твърденията за подадени от него сигнали и използване на личните му данни, представлява нарушение на правата му ЗЗЛД. В следствие от злоупотребата, господин Т.Х.Б. е претърпял имуществени вреди, свързани с компрометиране на доброто му име и репутация пред фирма “Х.” ЕООД.

Жалбоподателят иска от Комисията, да бъде извършена проверка и след установяване на нарушените му права по ЗЗЛД да бъдат наложени административно наказващите разпоредби на глава 8 от ЗЗЛД.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на НАП Дирекция „СДО-П.” и Агенция по заетостта.

Директорът на ТД на НАП-П. изразява становище, че жалбата е неоснователна и недопустима. Твърди, че от съдържанието ѝ по никакъв начин не може да се установи кой действия на администратора на лични данни, са довели до нарушаване на правото на личен живот на жалбоподателя. Излагат се доводи, че жалбата е нередовна, тъй като в съдържанието ѝ липсва конкретно описание на извършеното от НАП нарушение по ЗЗЛД. Твърди се, че липсват законово изискуемите се реквизити, поради което жалбата е недопустима и административното производство следва да се прекрати. Становището по отношение на твърденията от господин Т.Х.Б. претърпени имуществени вреди е, че не са предмет на настоящето производство и следва да се потърсят пред съответния административен съд по реда на чл.39 ЗЗЛД.

Към становището са приложени: писмо изх.№94-00-7615/25.02.2010г. на ТД на НАП-П., писмо изх.№94-00-7615/07.04.2010г. на ТД на НАП-П. с приложено към него писмо вх.№94-00-7615/18.12.2009г. от Т.Х.Б. и искане за издаване на документ от Т.Х.Б. с вх.№94-00-7615/01.04.2010г. с копие на неговата лична карта, приложена към искането му.

С писмо от 13.05.2010г. Агенция по заетостта изпраща на Комисията, копие от становище вх.№1923/05.05.2010г. на директора на Дирекция „Бюро по труда” гр. П. В становището на Дирекция „Бюро по труда” гр. П. е изложено, че няма внесена жалба или сигнал от Т.Х.Б. и че не е извършвана проверка на фирма „Х.”.

От събраните по административната преписка доказателства, Комисията установи, че има депозиран сигнал от Т.Х.Б. до Министъра на финансите, ЦУ на НАП-София, до дирекция на НАП гр. П. и до инспекция на труда П. Със сигнала се уведомява, че има извършени системни нарушения от страна на собственика на фирма „Х.” ЕООД и „Х.” ЕООД, изразяващи се в неплащане на пълния размер на дължимите данъци, укриване на доходи и осигуровки както и за нарушения на Кодекса на труда. Сигнала е подписан. По административната преписка има данни, че сигнала от Т.Х.Б. е депозиран в ТД на НАП гр. П. с вх. №94-00-7615/18.12.2009г. Липсват доказателства Т.Х.Б. да е сезирал със сигнал Дирекция СДО-П., а и Дирекция „Бюро по труда” гр. П. декларира в становището си, че пред нея не е постъпвал сигнал от жалбоподателя.

Видно от искане вх.№ към 94-00-7615/01.04.2010г. от господин Т.Х.Б. до ТД на НАП гр. П., той е поискал копие на жалбата /подадена от негово име до НАД/ вх.№94-00-7615/18.12.2009г. Посоченото в молбата основание за искането е да му послужи пред „надлежните власти за установя-

ване на истинността на изискания документ”. Копие от жалбата е предоставена на господин Т.Х.Б. с писмо изх.№ към 94-00-7615/ 07.04.2010г.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Закона за защита на личните данни намира приложение относно обработване на лични данни на физическите лица. Съгласно дефиницията на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна като лични данни може да се определи всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци - признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Погледната формално и във връзка с изложениите в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са ТД на НАП гр. П. и Агенция по заетостта.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай може да се направи обосновано предположение, че има извършено престъпление и може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от НК. Компетентни органи в тези случаи са органите на прокуратурата. До ТД на НАП е подаден сигнал от името на Т.Х.Б., който е подписан. Жалбоподателят твърди, че не е подавал и подписвал сигнала. Установяването на авторството на сигнала е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство. То е необходимо с оглед преценката дали, посочените в жалбата администратори на лични данни са извършили конкретното обработване на свързаните с Т.Х.Б. лични данни, с което е нарушена неприкосновеността му и правото му на личен живот, които права са в пределите на защита на ЗЗЛД.

Установяване достоверността на подпис, не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използване на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

На основание изложеното не е в правомощията на КЗЛД, да препрати по компетентност

жалбата, с която е сезирана на прокуратурата. Жалбоподателят сам трябва да упражни правото си на жалба. Като сезира компетентните органи.

Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. От представените доказателства към административната преписка, Комисията приема, че не се касае за неправомерно разпространяване на личните данни на жалбоподателят каквото е неговото твърдение, което представлява обработване по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД, а се касае за извършено престъпление, за което КЗЛД не е компетентна да се произнесе.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административно производството образувано по жалба с рег. №6672/15.04.2010 г. от Т.Х.Б. срещу Национална агенция по приходите, дирекция СДО-П. към Министерство на финансите и Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5484/02.06.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.06.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда по допустимост жалба с вх. № 5484/24.02.2010 г. от С.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД.

С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че личните му данни се обработват неправомерно от страна на “К.Б.М.” ЕАД, като за целта излага следните факти:

На 23.02.2010 г. в магазин БИЛЛА- София на адрес: бул. “Опълченска” № 35, в магазин “И.” на фирма “А.Т.” ЕООД, е сключен договор за доставка на мобилни услуги от името на Х.Н.И.- майка на жалбоподателя, като за целта ѝ е предоставен за ползване мобилен номер, за който жалбоподателя има сключен договор от 27.12.2009 г. за ползване му като предплатена услуга. При констатиране на грешката продавач-консултантът е помолен да прекрати договора като недействителен, но последният отказва с мотива, че това не е в неговите правомощия.

Жалбоподателят моли Комисията за разрешаване на случая.

Към жалбата се прилага копие от формуляр за регистриране на потребители на предплатени услуги на името на С.С. и неподписан договор за мобилни услуги на името на Х.Н.И.

В условията на служебното начало, с оглед отстраняване на нередовностите и проверка на предпоставките за допустимостта на жалбата, са изискани становища, доказателства и пояснения

от страните по нея.

С писмо изх. № 5484/09.03.2010 г. от “К.Б.М.” ЕАД е изискано становище по случая.

С писмо вх. № 5484/10/22.03.2010 г. от страна на мобилния оператор отговарят, че по повод подадената до КЗЛД жалба е извършена проверка и след констатирането на недоразумението със сим-картата на жалбоподателя номерът на Х.Н.И. е деактивиран и към момента се ползва единствено от С.С.

С писмо изх. № 5484/2010/29.03.2010 г. жалбоподателя е уведомен, че с цел откриване на производство по разглеждане на жалбата му, на основание чл.30, ал.2 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, да потвърди дали въпреки удовлетворение на претенциите си спрямо мобилния оператор поддържа жалбата си, като в противен случай производството ще бъде прекратено на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, а именно- поради липса на правен интерес.

Видно от обратната разписка към писмо № 5484/29.03.2010 г. С.С. и получил уведомление то на 01.04.2010 г., като до момента не е изпълнил дадените указания в определения срок.

Имайки предвид гореизложеното и задължението на КЗЛД в качеството ѝ на административен орган да следи за наличието на предпоставките за допустимостта на искането, жалбата се явява процесуално недопустима, поради което на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 5484/24.02.2010 г. от С.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5813/02.06.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.06.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № 5813/08.03.2010 г. от Т.К. срещу “Р.Б” ЕАД.

На 08.03.2010 г. по електронната поща на КЗЛД постъпва жалба от Т.К., с която се иска съдействие във връзка със следния казус:

През 2007 г. жалбоподателят получава обаждане по телефона от служител на Райфайзенбанк с оферта за кредитна карта с лимит 600 лв., която той не приема.

През 2009 г. при кандидатстване за кредит в друга банка е уведомен, че фигурира в кредитния регистър с кредит от “Р.Б” ЕАД. За целта прави справка в Райфайзенбанк, при която се оказва, че има кредит от 600 лв. във връзка с предложената му по телефона през 2007 г. кредитна карта. След скандал с банковия служител, г-н Т.К. подава бланка-молба за изчистване на задължението му от кредитния регистър.

На 06.03.2010 г. жалбоподателят получава съобщение по мобилния си телефон, че има задължение по кредитна карта “Р.” в размер на 27.78 лв.

Възмутен от действията на банката г-н Т.К. сезира Комисията с жалба, с която иска да се наложи наказателна отговорност на виновните лица, предоставили информация за телефона му на банковите служители, както и на онези от тях, които злоупотребяват с лични данни за сключване на договори за банкови услуги без знанието и съгласието на лицата.

С писмо изх. № 5813/15.03.2010 г. от страна на Комисията на жалбоподателя са дадени указания за отстраняването на нередовността на жалбата. Видно от обратната разписка, уведомлението е получено от г-н Т.К. на 18.03.2010 г.

Т.К. не е предприел действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените му указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си изпратена по електронен път като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобрази с изискуемите се от закона реквизити.

В този смисъл жалбоподателя е длъжен да окаже съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява негово задължение по силата на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от АПК.

Видно от приложената към преписката обратна разписка, Т.К. е уведомен на 18.03.2010 г., че в случай на неизпълнение на дадените му указания за отстраняване на нередовностите на жалбата в 3-дневен срок административното производство ще бъде прекратено.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 5813/08.03.2010 г. от Т.К. срещу “Р.Б” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5814/02.06.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.06.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 5814/08.03.2010 г. от В.Х. срещу неизвестно лице.

На 08.03.2010 г. по електронната поща на КЗЛД постъпва жалба от В.Х., с която се иска съдей-

ствие във връзка с разпространение на лични данни.

Жалбата не е подписана, не се уточнява администратора, срещу който са отправени претенциите, не се сочат доказателства.

С писмо изх. № 5814/15.03.2010 г. от страна на Комисията на жалбоподателката са дадени указания за отстраняването на нередовността на жалбата. Същото е изпратено и на посочения от нея и-мейл за кореспонденция.

В.Х. не е предприела действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените ѝ указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си изпратена по електронен път като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобщи с изискуемите се от закона реквизити.

Предпоставка за образуване на административно производство е наличието на ответна по спора страна, която в конкретния случай следва да има качеството на администратор на лични данни. В жалбата липсва подобна информация. Доказателствената тежест за изнесените в жалбата твърдения е на жалбоподателката, поради което следва да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, както и да посочите с кои нейни лични данни е злоупотребено.

С оглед преценката на допустимостта на жалбата е необходимо да бъде уточнено кога е извършена твърдяната от В.Х. злоупотреба и момента, към който тя узнала за тези действия.

В този смисъл жалбоподателката е длъжна да окаже съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява нейно задължение по силата на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от АПК.

Видно от приложените към преписката документи, В.Х. е уведомена на 15.03.2010 г., че в случай на неизпълнение на дадените ѝ указания за отстраняване на нередовностите на жалбата в 3-дневен срок административното производство ще бъде прекратено.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 5814/08.03.2010 г. от В.Х. срещу неизвестно лице.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 6186/02.06.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.06.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. 6186/23.03.2010 г. от Б.П.срещу “БТК” АД /Виваком/.

Б.П. сезира Комисията с жалба, в която твърди че “БТК” АД обработва незаконосъобразно неговите лични данни в разрез с разпоредбите на ЗЗЛД, като за целта излага следните факти:

На 05.02.2010 г. жалбоподателят получава писмо от фирма “Ф.И.” АД, с което е уведомен за просрочени задължения към Виваком, на основание сключен двугодишен договор с дружеството за ползване на 2 сим-карти и телефонен апарат.

Б.П.твърди, че никога не е сключвал договор с Виваком. Уточнява факта, че посоченият договор е сключен при използването на негова невалидна лична карта.

Жалбоподателят подава жалба до Виваком, на която до момента не е получил отговор.

Г-н Б.П. моли Комисията да предприеме необходимите мерки за защита на личните му данни, както и да обяви сключеният между него и мобилния оператор договор за нищожен.

Към жалбата се прилагат копия от: покана от “Ф.И.” АД от 05.02.2010 г. за незабавно плащане; повторна покана от 09.03.2010 г.; Удостоверение от Първо РПУ от 28.10.2009 г. и Жалба до Виваком с вх. № 1731/4110 от 23.02.2010 г.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, с писмо изх. № 6186/14.04.2010 г. от Виваком е изискано да представи копия на всички сключени с жалбоподателя договори, както и да бъде изразено становище по визираните в жалбата факти.

С писмо вх. № 6186/10/27.04.2010 г. от страна на Виваком уведомяват Комисията, че след получаване на жалбата от г-н Б.П. и удостоверяване на факта, че за сключването на договорите е използван невалиден документ за самоличност, считат последните за прекратени- респ. оттеглят финансовите си претенции, за което жалбоподателят е уведомен.

С писмо изх. № 6186/10/14.04.2010 от Софийска районна прокуратура /СРП/ е изискано предоставяне на удостоверение за образувано пред нея производство със същия предмет и страни.

С писмо вх. № 6186/10/13.05.2010 г. от страна на СРП уведомяват Комисията, че по случая е образувана прокурорска преписка под № 9954/2010г. от описа на СРП, като в момента тече предварителна проверка, която не е приключена.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите предварителната проверка от 09 РУ- СДВР, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. № 6186/23.03.2010 г. от Б.П. срещу “БТК” АД.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, след отпадане на основанията за спирането му.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6258/ 16.06.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.06.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 6258/26.03.2010 г. от Т.К. от гр. С. срещу В.С.И. - йеромонах в манастир “С.Ж.И”- Г.Б.

С решение от 02.06.2010 г. (Протокол № 20) на основание чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД като ответна страна по жалбата е конституирана религиозна институция ИПБЦ.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират нови доказателства по случая.

На 26.03.2010 г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба, служебно препратена от ДАНС, от Т.К. срещу йеромонах Я.И. /отец Е./. В жалбата си г-жа Т.К. твърди, че личните ѝ данни неправомерно са използвани от йеромонах И. без нейно знание и съгласие за регистрация в Община Б. на местното поделение на ИПБЦ. Пояснява, че е била въведена в заблуждение от отец Е., който потърсил професионалната ѝ помощ с оглед организиране на счетоводството на църквата.

Жалбоподателката настоява за бърза и своевременна намеса на необходимите институции за налагане на предвидените в закона санкции на отец Е.

В условията на служебното начало, с оглед отстраняване на нередовностите и проверка на предпоставките за допустимостта на жалбата, са изискани становища и доказателства от страните и заинтересованите лица.

С писмо изх. № 6258/01.04.2010 г. от Община Б. е изискано да предоставят заверени копия от документите, послужили за регистрация на местното поделение на вероизповеданието ИПБЦ във водения от регистър на местните поделения на вероизповеданията в община Б.

С писмо вх. № 6258/10/16.04.2010 г. от общината предоставят исканата информация, като поясняват, че към момента тече процедура по регистрация на местното поделение на ИПБЦ, като все още последното не е вписано в регистъра по чл. 19, ал. 2 от Закона за вероизповеданията.

От приложените документи е видно, че личните данни на Т.К. фигурират в Протокол № 021/20.11.2009 г. на Епархийски съвет-Висш църковен съвет на ИПБЦ, където се сочи, че жалбоподателката е приета за член на ИПБЦ и член на “Б. ко-Месемврийската Църковна епископия-ИПБЦ”.

С писмо изх. № 6258/01.04.2010 г. от Негово Високопреосвещенство Филипополски митрополит + Даниил е изискано да изрази писмено становище по случая, подкрепено с нужните писмени доказателства, сред които и копие от удостоверение за лицата, които представляват ИПБЦ в община Б.

С писмо вх. № 6258/10/21.04.2010 г. от страна на Светата Филипополска митрополия-ИПБЦ е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което се сочи, че съгласно Устава на ИПБЦ Т.К. е подала собственоръчно подписана молба до Негово Високопреосвещенство Филипополски митрополит + Даниил да бъде вписана в списъка на Епархийския съвет за учредяване на Митрополия със седалище гр. Б. Копие от молбата се прилага към становището.

С писмо изх. № 6258/01.04.2010 г. становище по жалбата е изискано и от Я.И., но последният не взема отношение по жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, в законоустановения срок, поради което е обявена за допустима с решение от 02.06.2010 г. (Протокол № 20).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Т.К. сезира Комисията с жалба срещу ИПБЦ – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в която твърди, че посочената религиозна институция обработва нейните лични данни без нейно знание и съгласие.

Ангажираните становища, писмени доказателства не потвърждават изнесените в жалбата твърдения относно неправомерното обработване на лични данни на Т.К. от страна на ИПБЦ. Видно от приложените писмени доказателства, на 15.11.2009 г. г-жа Т.К. собственоръчно е подала молба до Негово Високопреосвещенство Митрополит Филипополски Даниил, в която изразява желание да бъде вписана в списъка на Епархийския съвет за учредяване на Митрополия със седалище град Б. Чрез тази молба жалбоподателката недвусмислено е предоставила информирано писмено съгласие за обработване на личните ѝ данни от страна на ИПБЦ т.е. налице е хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, при която законодателят допуска обработването на лични данни.

По отношение на възраженията на г-жа Т.К. във връзка с членството ѝ в ИПБЦ, то следва да упражни правата си по реда на глава IV “Членство” от Църковния устав на ИПБЦ.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 4, ал. , т. 2 от ЗЗЛД от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 6258/26.03.2010 г. от Т.К. срещу ИПБЦ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО СИГНАЛИ

РЕШЕНИЕ
от 21.04.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.04.2010 год. (Протокол № 14), разгледа молба, рег. № 5763/04.03.2010г. от „ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез пълномощника на управителите на клона Славена Атанасова, за издаване на разрешение от Комисията за предоставяне на лични данни от дружеството като администратор на лични данни на чуждестранно юридическо лице.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

С молбата за трансфер е поискано разрешение за предоставяне на лични данни от дружество „ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на „Тева Фармасютикълс Индъстрис Лимитид“, което е крайното дружество-майка на дружествата от групата „Тева Фармасютикъл“ („Група Тева“). Личните данни засягат бивши, настоящи и кандидати за служители на дружеството, в т.ч. доброволци, агенти, временни и инцидентни работници и включват информация относно име, служебен адрес, електронен адрес, телефон, факс, роднина за връзка при спешен случай, данни за опит, образование, обучение и управление на кариерата, логистични данни за настоящата служба в „Тева“ (кариерно развитие, позиция и месторабота), финансови данни за службата (размера на заплатите) и данни за предходни работодатели. Данните засягат регистър „Човешки ресурси“ на „ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и ще се трансферира в трета държава - Израел. Целта на прехвърлянето на данните е управление на човешките ресурси. Информацията ще се предава в чужбина по електронен път и защитата ще се осъществява най-общо чрез защитна стена (Fire Wall), криптиране на лични данни, като всички транзакции ще протичат през Глобален мрежов рутер на „Група Тева“, който ще бъде защитен от защитата на техническата инфраструктура на групата.

За реализиране на прехвърлянето между „ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „Тева Фармасютикълс Индъстрис Лимитид“ е сключено Споразумение за прехвърляне на данни, към което са приложени стандартни договорни клаузи съгласно решение на Европейската комисия от 27 декември 2004 година за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни (Решение 2004/915/ЕО).

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

„ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност със седалище и адрес на управление София, район „Средец“, ул. „Н.В. Гогол“ 15, ет. 1, с предмет на дейност: производство и/или пакетиране, и/или регистрация, и/или внос и/или износ, и/или маркетинг, и/или промотиране, и/или дистрибуция, и/или продажба, и/или лицензиране на фармацевтични продукти и/или здравни продукти за животни и/или медицинска апаратура и/или части за медицинска апаратура, и/или координацията и/или разработването на клинични опити и/или тестове във връзка с всяка от изброените дейности, както и всякаква друга дейност, незабранена със закон. Дружеството е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни с номер 1267769 и е вписано в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“ с идентификационен номер 254329 съгласно Протокол 9/17.03.2010. Администраторът е отбелязал поддържането на три регистъра - „Човешки ресурси“, „Контрагенти“, „Организиране на маркетингови събития, симпозиуми и конференции“. По отношение на регистър „Човешки ресурси“ е заявено обработване на следните данни: име, паспортни данни, ЕГН, месторождение, адрес, телефон, електронен адрес, факс, банкова сметка за превеждане на заплатите, финансови данни за службата (размер на заплати), интереси, хоби, образование, трудова дейност, професионална

биография, обучения, допълнително придобити квалификации, данни за предходни работодатели, семейно положение, данни за роднина за връзка при спешен случай, логистични данни за настоящата служба (кариерно развитие, заемана позиция и месторабота). В регистъра на КЗЛД е отбелязано и възможно предаване на данните в друга държава - Израел.

В искането си дружеството посочва като цел на прехвърлянето разработването на световна вътрешнофирмена информационна система за човешки ресурси от крайното дружество-майка на дружествата от групата „Тева Фармасютикълс“ (получателят на данните). Общата цел на системата е улесняване на управленските функции във връзка с човешките ресурси и улесняване на администрирането и спазването на политиките за човешки ресурси (назначаване, освобождаване, заплащане, дисциплинарни въпроси, пенсиониране, управление на работата или други въпроси във връзка с персонала) и за създаването на резервни копия от информацията за осигуряване на приемственост в търговската дейност. В тази система ще се събират данни за бивши, настоящи и кандидати за служители на прехвърлителя на данни, вкл. доброволци, агенти, временни и инцидентни работници. Искането е за прехвърляне на лични данни от категориите физическа, семейна, социална и икономическа идентичност.

В Анекс Б към стандартните договорни клаузи са разписани конкретните получатели на данните: мениджърите на съответните служители, мениджърите човешки ресурси за съответното дружество от „Тева груп“, IT-персонала, служителите и мениджърите на „Тева груп“, като подробно са указани техните правомощия във връзка с извършването на проверки в системата. Нивото на достъпност на IT-системата за човешки ресурси зависи от нивото на старшинство и длъжностната характеристика на персонала, който получава достъп. В този смисъл в договора е посочено, че старшите бизнес мениджъри ще имат достъп до личните данни на техните преки подчинени, но няма да имат достъп до личните данни на други служители.

Предвиден е максимален срок за съхранение на данните от една година след прекратяване на назначението на физическите лица, за които се отнасят данните или съгласно други разпоредби на политиката за съхранение на документи на прехвърлителя на данни към съответния момент.

В съответствие с Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

На основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) КЗЛД не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай износителят и вносителят на данните са използвали стандартни договорни клаузи съгласно решение на комисията от 27 декември 2004 година за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни (Решение 2004/915/ЕО).

Предвид факта, че за извършване на трансфера се използват стандартни договорни клаузи съгласно горепосоченото решение на Европейската комисия и на основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 във връзка с ал. 2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Разрешава на „ТЕВА ФАРМАСЮТИКЪЛС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да предостави лични данни от категориите физическа, семейна, социална и икономическа идентичност на физически лица (бивши, настоящи и кандидати за служители на прехвърлителя на данни, вкл. доброволци, агенти, временни и инцидентни работници) на дружество на територията на трета страна - „Тева Фармасютикълс Индъстрис Лимитид“, Израел в следния обем: име, служебен адрес, електронен адрес,

телефон и факс; роднина за връзка при спешен случай; данни за опит, образование, обучение и управление на кариерата; логистични данни за настоящата служба в „Група Тева“ (кариерно развитие, позиция и месторабота), финансови данни за службата (размера на заплатите) и данни за предходни работодатели.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

от 21.04.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.04.2010 год. (Протокол № 14), разгледа молба, рег. № 5764/04.03.2010г. от „Ситибанк Н.А.-клон София“ (клон на чуждестранен търговец), чрез пълномощника на управителите на клона Славена Атанасова, за издаване на разрешение от Комисията за предоставяне на лични данни от клона като администратор на лични данни на чуждестранно юридическо лице.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно искането получателят на данните ще бъде „Ситигруп Текнолъджи Инк.“-дружество, установено на територията на САЩ. Видно от информацията в молбата, трансферът на данни засяга служители, консултанти и изпълнители по договори, включително постоянен и временен персонал, нает на базата на договор за наемане на работа. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица : социално осигуряване; номера на кредитни карти; номер на сметка; национален осигурителен номер; единен граждански номер ЕГН и IBAN (айбан) номер.

Целите, за които личните данни ще бъдат предоставяни са, както следва: наблюдение на определена група изходящи електронни писма, спазване на Политиката и Стандартите за информационна сигурност на Ситигруп, както и упражняване на различни форми на контрол. Указано е, че данните ще бъдат предадени в чужбина по електронен път, като защитата им ще се осъществява най-общо чрез защитна стена (Fire Wal), криптиране на лични данни за онлайн излъчване или транспортиране посредством носители на данни (ленти и модули или други носители), като всички транзакции ще протичат през глобален мрежов рутер на „Ситигруп“, който ще бъде защитен от Защитата на техническата инфраструктура на „Ситигруп“.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

„Ситибанк Н.А.-Клон София“ е клон на чуждестранен търговец със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район Оборище , бул. “Княгиня Мария Луиза” 2, ет. 5 и с широк предмет на дейност, като публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредит или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; извършване на

услуги по парични преводи; издаване и администриране на други средства за плащане (платежни карти, пътнически чекове и кредитни писма); дейност като депозитарна или попечителска институция; финансов лизинг; гаранционни сделки; парично брокерство и други.

За осъществяване на предоставянето на данните в САЩ между износителя на данните „Ситибанк Н.А.-клон София” и вносителя на данните „Ситигруп Текнолъджи Инк.” е сключен договор за трансфер на данни с използване на общи договорни клаузи съгласно Решение 2002/16 от 27 декември 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО. Видно от този договор, вносителят на данните „Ситигруп Текнолъджи Инк.” се състои от няколко обособени технологични звена и бизнес операции. Тези звена отговарят за предоставяне на поддръжка на системата (напр. Разрешаване на проблеми, технически въпроси) и управление на разработването на приложения и доработки, обхващащи целия жизнен цикъл – от концепцията и проекта до тестването и внедряването от потребителя. Екипите отговарят и за администриране на база данни, обновяване на системата, съхранение на данни на приложните сървъри в центъра за данни на „Ситигруп Текнолъджи Инк.”, както и поддръжка и тестване на непрекъсваемостта на бизнес операциите. Решаваща роля за осъществяването на тези дейности има Глобалният център за мониторинг на съдържание, който е в рамките на юридическото лице „Ситигруп Текнолъджи Инк.”. В тази връзка в искането за трансфер е посочено, че целта, за която ще бъдат трансферирани данните, е наблюдение на определена група изходящи електронни писма, спазване на Политиката и Стандартите за информационна сигурност на Ситигруп, упражняване на различни форми на контрол.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация № 109 като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 38. „Ситибанк Н.А.-клон София” е заявило поддържането на 13 броя регистри. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Мониторинг на съдържание”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с актуализацията на администратора „Ситибанк Н.А.-клон София” на 04.03.2010г. Необходимостта от трансфер на лични данни произтича от прилагането на т.нар. Програма за мониторинг на съдържание, която е в процес на внедряване в групата на „Ситигруп”. Целта на тази програма е да наблюдава ограничена група електронни писма. Програмата за мониторинг на съдържание наблюдава автоматично всички изходящи електронни писма, като електронни писма, изпратени от сметката за електронна поща на „Сити” към сметка на „Сити”, която не е за електронна поща. Мониторингът открива наличието на определени видове идентифицираща личностна информация, които се изпращат некриптирани в нарушение на Стандартите за информационна сигурност на „Сити”. Програмата не наблюдава електронни писма, изпратени вътрешно между сметките за електронна поща на „Сити” и не наблюдава входящите електронни писма (електронни писма, изпратени от сметка за електронна поща, която не е на „Сити”). Конкретните наблюдавани видове идентифицираща личностна информация се дефинират за всяка държава, в която е внедрена програмата Мониторинг на съдържание. Мониторингът на електронните писма се насочва от държавата по произход до сървъра за Мониторинг на съдържание, намиращ се в САЩ.

Програмата не пречи, нито блокира изпращането на електронни писма. Съответното електронно писмо, за което е установено, че съдържа идентифицираща личностна информация, отива до своята дестинация. Копие от него се изпраща до сървъра за управление на Мониторинга на съдържание за обработка и известяване на събитията на съответните страни. Всяка държава сама определя и поддържа прагове, свързани с броя и вида случаи на разкриване на идентифицираща личностна информация. В тази връзка се прилагат два подхода. При първия системата генерира уведомление до съответното отговорно лице и неговия ръководител, в което се съобщава, че е изпратено електронно писмо, което потенциално нарушава политиката за информационна сигурност на „Сити”. При втория се прави ръчен преглед на копие на електронното писмо преди изпращане на уведомление за нарушение на отговорния бизнес. Този преглед се извършва от Глобалния център за мониторинг на съдържание в САЩ и копие на електронното писмо се съхранява в централната база данни. Това звено отговаря за ръчен преглед на определени електронни писма преди да бъде

изпратено известие на отговорния бизнес за извършено нарушение. Целта на този преглед е да бъде отхвърлен всеки фалшив сигнал (електронни писма, обозначени с флаг от системата, без да е налице реално нарушение) и да класифицират нарушението като събитие на неизпълнение или като инцидент, свързан със сигурността.

Във връзка с реализирането на горепосочените дейности, от страна на „Ситибанк Н.А.-клон София” ще бъдат трансферирани лични данни от категориите физическа, социална и икономическа идентичност на служители, консултанти и изпълнители по договори, включително постоянен и временен персонал, нает на базата на договор за наемане на работа, както следва:

- социално осигуряване;
- номера на кредитни карти;
- номер на сметка;
- национален осигурителен номер;
- единен граждански номер;
- IBAN номер.

При извършената служебна проверка се установи, че посочените в регистър „Мониторинг на съдържание” лични данни съвпадат със заявления за трансфер. Предвидена е също така и възможността данните да бъдат предоставяни в трета държава-САЩ.

По отношение искането за трансфер на данни относно номера на кредитни карти следва да се има предвид, че става въпрос за платежен инструмент, който, съгласно чл.25, ал.3 от Наредба № 3 от 16 юли 2009г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, се използва само лично от оправомощения ползвател на платежни услуги. В указания 03-25009 на Българската народна банка - Номериране, дизайн, физически и технически спецификации на платежните карти - е посочено, че номерът на платежната карта, името на оправомощения ползвател и срока на валидност на картата задължително се записват върху лицевата страна на платежната карта (7.3). Поради това, че с изписването на номера на картата и името на картодържателя се постига еднозначна идентификация на оправомощения ползвател, информацията относно номера на дадена кредитна карта представлява лични данни от категорията икономическа идентичност. Евентуалното предоставяне на такива данни на трети лица не само представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), но би могло да застраши изпълнението на платежни операции чрез платежни карти. Предвид това предоставянето на информация относно номера на кредитни карти се явява прекомерно по отношение на целите, които си поставя “Ситибанк Н.А.-клон София” КЧТ с искането за трансфер на данни, а именно-наблюдение на определен група изходящи електронни писма, спазване на политиката и стандартите за информационна сигурност на “Ситигруп” и упражняване на различни форми на контрол. Изискванията за съотнесимост и съразмерност на обработването на личните данни по отношение на целите, за които се обработват, е основен принцип в областта на защитата на личните данни, установен в чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД и КЗЛД е длъжна да следи за спазването му.

Като приложение към договора са включени клаузи относно техническите и организационните мерки за сигурност, прилагани от вносителя на данните. Последният се задължава да осигури контрол на достъпа по начин, който да гарантира, че неоправомощени лица няма да имат достъп до оборудването за обработка на данни, когато се обработват данните, трансферирани от износителя на данни. Вносителят се задължава също така да внедри подходящи мерки за предотвратяване на неоторизираното боравене с носители на данни, включително четене, копиране, поправка или премахване на носители на данни, съдържащи лични данни на клиентите на износителя. Въведени са и задължения за контрол върху паметта от данни и упражняване на контрол върху потребителя. Вносителят декларира, че лицата, които имат право да използват системата за обработка на данни на вносителя, имат достъп единствено до данните, които са в обхвата и степента на техните съответни разрешения за достъп. Разписани са и задължения във връзка с упражняването на контрол върху

излъчването, въвеждането и транспортирането на данни.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Извършена бе служебна справка, от която се установи, че към настоящия момент получателят на данните не е включен в списъка на Сейф Харбар (Safe Harbour). В последния се включват дружества, които декларират пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към така наречената Сейф Харбар рамка, създадена от Департамента по търговия в сътрудничество с Европейската комисия. Рамката Сейф Харбар съдържа насоки към дружествата, регистрирани в САЩ, за предоставяне на адекватно ниво на защита на личните данни, прехвърляни от страни – членки на Европейския съюз към тях.

На основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД КЗЛД не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай износителят и вносителят на данните са използвали Решение 2002/16 от 27 декември 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО.

Предвид факта, че за извършване на трансфера се използват стандартни договорни клаузи съгласно горепосоченото решение на Европейската комисия и на основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 във връзка с ал. 2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Разрешава на администратора на лични данни „Ситибанк Н.А.-клон София” да предостави лични данни от категориите физическа, социална и икономическа идентичност на физически лица (служители, консултанти и изпълнители по договори, включително постоянен и временен персонал) на дружество на територията на трета страна - „Ситигруп Текнолджи Инк.”, САЩ за срока на Програмата за мониторинг на съдържание, в следния обем: социално осигуряване; номер на сметка; национален осигурителен номер; единен граждански номер; IBAN номер.

2. Не разрешава на администратора на лични данни “Ситибанк Н.А.-клон София” да предостави информация относно номера на кредитни карти на физически лица (служители, консултанти и изпълнители по договори, включително постоянен и временен персонал) на дружество на територията на трета страна - „Ситигруп Текнолджи Инк.”, САЩ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ

Как се регулира видеонаблюдението?

Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат “лични данни” или “лична информация” и поради това трябва да са съставени в съответствие със законодателството за защита на личните данни. Това е така, защото видеозаписите съдържат информация, която по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано. Един от режимите за използване на средства за видеонаблюдение е предвиден по Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД). За да постави обекта си под режим на охрана, даден работодател може да сключи договор, с лицензирана фирма за охрана, или да създаде т.нар. самоохрана, т.е. трябва да обособи самостоятелно структурно звено за охрана в своето предприятие. За да извършват самоохрана на обекта си, чл. 23 от ЗЧОД изисква съответният работодател да извърши регистрация на дейност по самоохрана при съответното РДВР (СДВР) по местоизвършване на дейността. Едва след като работодателят постави обекта под режим на охрана може да използва видеонаблюдение. В случай, че осъществява видеонаблюдение, той е длъжен да информира за това чрез информационни табла, поставени на видно място, от които табла гражданите да са уведомени за използването на такива средства за наблюдение, без да се уточнява тяхното местоположение. Също така получените видеозаписи се унищожават най-късно в 30-дневен срок след извършването им, за което се съставя протокол от ръководителя на охранителната дейност, освен в случаите, когато те съдържат данни за извършено нарушение на обществения ред или престъпление.

Дори и да е изпълнил изискванията на Закона за частната охранителна дейност, работодателят е длъжен още да се съобрази и с изискванията на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, а именно, че при пристъпване към извършване на видеонаблюдение, той трябва да уведоми своите служители за целите на извършването на видеонаблюдение, за какъв период ще се съхраняват и за какво ще се събират данните от записите, кой ще има достъп до тях, на какви трети лица ще се предоставят, както и че лицата имат право на достъп до тези записи, в частта, която се отнася до тях.

В случай, че работодателят не е изпълнил посоченото по-горе условие за законосъобразно организиране на охрана на обекта, но въпреки това поставя видеокамери за наблюдение, той следва да поиска изричното съгласие на всеки негов служител.

Имат ли право мобилните оператори да копират лични документи на своите клиенти?

Относно това дали предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги т.н. GSM - оператори, имат право да снимат копия от документ за самоличност, на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, в изпълнение на решение, прието на редовно открито заседание от 12.03.2008 г. /Протокол № 8/, Комисията за защита на личните данни издаде задължително предписание на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронна съобщителна подвижна клетъчна мрежа с национално покритие по повод снемането на копие на документи за самоличност на физически лица, при сключване на договор за обществена електронна съобщителна услуга. Издаденото задължително предписание от 12.03.2008г. е с цел създаване на гаранции за по-добра защита на потребителите при обработването на личните им данни.

Със задължителното предписание може да се запознаете на официалната интернет страница на Комисията на адрес http://www.cdpd.bg/?p=element_view&aid=5.

Имат ли право банките да копират лични документи на своите клиенти?

На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни обработването е допустимо, когато е в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Банките са длъжни да идентифицират клиентите си при установяване на търговски или професионални отношения. Нормативно установено задължение за банките се явява разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за мерките срещу изпиране на пари, съгласно който те са длъжни да идентифицират своите клиенти - физически лица чрез снемане на копие от официален документ за самоличност.

Как се извършва промяна на данните в заявлението или в поддържаните регистри на вписан в публичния регистър администратор на лични данни?

Важно е да знаете, че стартирането на процес на актуализация изключва АЛД от публичния регистър.

Ако промяната е само в заявлението или в регистрите, но обявените данни не попадат в хипотезата на чл. 5 и чл.176 от ЗЗЛД, то след като завърши актуализацията АЛД автоматично се публикува в публичния регистър.

Ако промяната е в обработваните регистри е попада в хипотезата на чл.5 и чл.176 от ЗЗЛД, то след завършване на актуализацията се изчаква санкцията на КЗЛД и съобразно нейното решение се публикува или не информацията в публичния регистър.

За завършване на актуализацията се приема натискане на бутон „потвърди данните” и отговор на системата, че извършеното действие е успешно. В противен случай нанесените от вас корекции няма да бъдат запомнени.

От кой момент администратор на лични данни има право да обработва лични данни ?

Задължението за регистрация по чл.17 от ЗЗЛД и за актуализация на регистрацията по чл.18, ал.3 от ЗЗЛД в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от Комисията за защита на личните данни, се приема за изпълнено с факта на подаване на заявлението за регистрация/актуализация на данните в регистъра.

Съгласно чл.17, ал.3 от Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни. Администраторът може да започне обработване на данните от момента на подаване на това заявление за регистрация, съответно актуализация.

Съгласно чл.176 от Закона за защита на личните данни когато администраторът на лични данни е заявил обработване на данни по чл.5, ал.1 /специално защитени данни/ или данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, който поддържа. Във визираната хипотеза администраторът не може да започне обработване на данните, преди да е вписан в регистъра поддържан от КЗЛД или преди да изпълни задължителните предписания на Комисията.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (25) / 2010 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Набор и печат: КЗЛД

Разпространява се в електронен вид